

Środa, 25 listopada 2015 r.

P8_TA(2015)0408

Interpretacja prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach (2015/2066(INI))**

(2017/C 366/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 4 i 13 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając art. 107, 108, 113, 115, 116, 175 i 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając swoją decyzję z dnia 12 lutego 2015 r. w sprawie powołania, kompetencji, składu liczbowego i czasu trwania mandatu Komisji Specjalnej ds. Interpretacji Prawa Podatkowego i Innych Środków o Podobnym Charakterze lub Skutkach ⁽¹⁾,
- uwzględniając informacje ujawnione przez Międzynarodowe Konsorcjum Dziennikarzy Śledczych na temat interpretacji prawa podatkowego i innych szkodliwych praktyk stosowanych w Luksemburgu, znanych jako afera LuxLeaks,
- uwzględniając wyniki szczytów G7, G8 i G20 poświęconych kwestiom podatku międzynarodowego, a w szczególności szczytu w Elmau w dniach 7–8 czerwca 2015 r., szczytu w Brisbane w dniach 15–16 listopada 2014 r., szczytu w Sankt Petersburgu w dniach 5–6 września 2013 r., szczytu w Lough Erne w dniach 17–18 czerwca 2013 r. i szczytu w Pittsburghu w dniach 24–25 września 2009 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) z 1998 r. pt. „Harmful Tax Competition. An emerging global issue” [Szkodliwa konkurencja podatkowa. Nowy światowy problem],
- uwzględniając sprawozdanie OECD pt. „Addressing Base Erosion and Profit Shifting” [Rozwiązanie kwestii erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków] z 2013 r., odnośny plan działania OECD i następne publikacje na ten temat,
- uwzględniając niedawne konkluzje Rady Europejskiej dotyczące wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (14 marca 2013 r.), opodatkowania (22 maja 2013 r.), automatycznej wymiany informacji (18 grudnia 2014 r.), erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków (BEPS), automatycznej wymiany informacji na poziomie globalnym i szkodliwych środków podatkowych (18 grudnia 2014 r.) oraz uchylania się od opodatkowania (27 czerwca 2014 r.),
- uwzględniając konkluzje i sprawozdanie Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN) dla Rady Europejskiej dotyczące kwestii podatkowych z dnia 22 czerwca 2015 r.,
- uwzględniając półroczne sprawozdania Grupy ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) dla Rady dotyczące kodeksu postępowania,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0039.

Środa, 25 listopada 2015 r.

- uwzględniając dyrektywę o współpracy administracyjnej⁽¹⁾, dyrektywę o opodatkowaniu odsetek i należności licencyjnych⁽²⁾ oraz najnowsze wnioski ustawodawcze Komisji dotyczące ich zmiany,
- uwzględniając dyrektywę Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich⁽³⁾ (dyrektywa w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych), zmienioną ostatnio w 2015 r.,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/56/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającą dyrektywę 2006/43/WE w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 TFUE⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotyczącą wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich oraz opodatkowania składek ubezpieczeniowych⁽⁶⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE⁽⁷⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 lutego 2007 r. dla Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie prac Wspólnego Forum UE ds. Cen Transferowych w dziedzinie procedur unikania i rozstrzygania sporów oraz w sprawie wytycznych dotyczących uprzednich porozumień cenowych w UE (COM(2007)0071),
- uwzględniając obwieszczenie Komisji z dnia 10 grudnia 1998 r. w sprawie stosowania zasad pomocy państwa do środków związanych z bezpośrednim opodatkowaniem działalności gospodarczej⁽⁸⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 czerwca 2015 r. zatytułowany „Sprawiedliwy i skuteczny system opodatkowania przedsiębiorstw w Unii Europejskiej: pięć głównych obszarów działania” (COM(2015)0302),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 marca 2015 r. w sprawie przejrzystości podatkowej w celu zwalczania uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania (COM(2015)0136),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 grudnia 2012 r. zatytułowany „Plan działania zakładający poprawę skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania” (COM(2012)0722),
- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie agresywnego planowania podatkowego (C(2012)8806),

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1) dotyczącą wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich (Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 49).

⁽³⁾ Dz.U. L 225 z 20.8.1990, s. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 158 z 27.5.2014, s. 196.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 336 z 27.12.1977, s. 15.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 384 z 10.12.1998, s. 3.

Środa, 25 listopada 2015 r.

- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie środków mających na celu zachęcenie państw trzecich do stosowania minimalnych standardów dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych (C(2012)8805),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie konkretnych sposobów usprawnienia walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania, w tym w odniesieniu do państw trzecich (COM(2012)0351),
- uwzględniając wniosek Komisji z 2011 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (COM(2011)0121) oraz odnośne stanowisko Parlamentu z dnia 19 kwietnia 2012 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 października 2011 r. pt. „Odnowiona strategia UE na lata 2011–2014 dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw” (COM(2011)0681),
- uwzględniając rezolucję Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich z dnia 1 grudnia 1997 r. w sprawie kodeksu postępowania w zakresie opodatkowania działalności gospodarczej ⁽²⁾ oraz regularne sprawozdania przedkładane Radzie przez Grupę ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej),
- uwzględniając zalecenie przyjęte przez komitet ministrów Rady Europejskiej dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie ochrony demaskatorów,
- uwzględniając sprawozdanie kancelarii Simmons & Simmons z 1999 r. dotyczące praktyk administracyjnych, wspomniane w ust. 26 sprawozdania Grupy ds. Kodeksu Postępowania z 1999 r., sprawozdanie Primarolo (SN 4901/99) oraz aktualizację tego sprawozdania z 2009 r.,
- uwzględniając poprawki przyjęte przez Parlament w dniu 8 lipca 2015 r. do wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zmiany dyrektywy 2007/36/WE w zakresie zachęcania akcjonariuszy do długoterminowego zaangażowania oraz zmiany dyrektywy 2013/34/UE w zakresie określonych elementów oświadczenia o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 lipca 2015 r. w sprawie unikania zobowiązań podatkowych i uchylania się od opodatkowania jako wyzwań dla zarządzania, ochrony socjalnej i rozwoju w krajach rozwijających się ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 marca 2015 r. w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego podatków ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie sprawozdania rocznego za rok 2013 dotyczącego ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej – zwalczanie nadużyć finansowych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2013 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i rajami podatkowymi ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 258 E z 7.9.2013, s. 134.

⁽²⁾ Dz.U. C 2 z 6.1.1998, s. 2.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0257.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0265.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0089.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0062.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0444.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0205.

Środa, 25 listopada 2015 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 kwietnia 2012 r. w sprawie apelu o opracowanie konkretnych sposobów walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie podatków i rozwoju – współpracy z krajami rozwijającymi się w zakresie wspierania dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie wspierania dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania ⁽³⁾,
- uwzględniając różne parlamentarne wysłuchania i kolejne sprawozdania na ten sam temat parlamentów narodowych, w szczególności brytyjskiej Izby Gmin, Senatu USA i Zgromadzenia Narodowego Francji,
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Specjalnej ds. Interpretacji Prawa Podatkowego i Innych Środków o Podobnym Charakterze lub Skutkach (A8-0317/2015),

LuxLeaks: fakty i liczby

- A. mając na uwadze, że afera LuxLeaks, która wybuchła w dniu 5 listopada 2014 r. po ujawnieniu przez Międzynarodowe Konsorcjum Dziennikarzy Śledczych ok. 28 tys. stron poufnych dokumentów dotyczących ponad 500 potajemnych uzgodnień podatkowych zawartych między luksemburską administracją podatkową a ponad 300 korporacjami wielonarodowymi w latach 2002–2010, ukazała skalę wykorzystywania tajnych porozumień o złożonych strukturach finansowych służących uzyskaniu daleko idących ulg podatkowych; mając na uwadze, że w wielu przypadkach luksemburskie jednostki zależne obracające w swojej działalności setkami milionów euro są obecne w Luksemburgu w znikomym stopniu i prowadzą tam bardzo ograniczoną działalność gospodarczą;
- B. mając na uwadze, że kwestie związane z erozją bazy podatkowej osób prawnych i praktykami agresywnego planowania podatkowego były znane i analizowane na szczeblu międzynarodowym co najmniej od kilkudziesięciu lat; mając na uwadze, że afera LuxLeaks zwróciła na te kwestie uwagę opinii publicznej i mediów, ujawniając dyskusyjne praktyki podatkowe propagowane przez firmy audytorskie w jednym z państw członkowskich; mając na uwadze, że dochodzenie Komisji i praca wykonana przez parlamentarną komisję specjalną wykazały, iż nie jest to odosobniony przypadek, a stosowanie środków podatkowych celem zmniejszenia niektórych ogólnych zobowiązań podatkowych dużych przedsiębiorstw, aby tym sposobem w sztuczny sposób podnieść krajową bazę podatkową ze szkodą dla innych państw – pośród których znalazły się państwa prowadzące politykę oszczędnościową – jest szeroko rozpowszechnioną praktyką w Europie i poza nią;
- C. mając na uwadze, że takie zachowania, często wynikające z braku powiązania między miejscem generowania dochodów a miejscem ich opodatkowania, nie ograniczają się do interpretacji indywidualnych prawa podatkowego, lecz obejmują szeroki zakres szkodliwych praktyk podatkowych stosowanych przez krajowe administracje podatkowe w UE i poza nią;
- D. mając na uwadze, że poddanie tych praktyk nadzorowi publicznemu jest elementem demokratycznej kontroli; mając na uwadze, że z uwagi na ich negatywny wpływ na ogół społeczeństwa mogą one istnieć tylko do czasu ich ujawnienia albo dopóki jest na nie przyzwolenie; mając na uwadze, że zasadniczą rolę w ujawnieniu przypadków unikania opodatkowania oraz w informowaniu o tym opinii publicznej odegrali dziennikarze śledczy, sektor pozarządowy i środowisko akademickie; mając na uwadze, że dopóki nie można im zapobiec, ich ujawnianie nie powinno zależeć od odwagi i etyki pojedynczych demaskatorów, lecz być częścią systematyczniejszej sprawozdawczości i mechanizmów wymiany informacji;

⁽¹⁾ Dz.U. C 258 E z 7.9.2013, s. 53.

⁽²⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 37.

⁽³⁾ Dz.U. C 341 E z 16.12.2010, s. 29.

Środa, 25 listopada 2015 r.

Podejście państw członkowskich do opodatkowania osób prawnych

- E. mając na uwadze, że dochody z podatku od osób prawnych dla 28 państw członkowskich UE wyniosły w 2012 r. średnio 2,6 % PKB ⁽¹⁾;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z Traktatem opodatkowanie bezpośrednie wchodzi przede wszystkim w zakres kompetencji państw członkowskich; mając na uwadze, że w zakresie w jakim UE posiada kompetencje podatkowe, wykonywanie tych kompetencji podlega zazwyczaj wymogowi jednomyślności w Radzie; mając na uwadze, że w związku z tym na szczeblu UE nie podjęto jak dotąd żadnych istotnych decyzji w dziedzinie opodatkowania osób prawnych mimo niedawnych zmian związanych z integracją UE w kontekście rynku wewnętrznego i innych obszarów objętych traktatami UE, takich jak międzynarodowe porozumienia handlowe, wspólna waluta, zarządzanie gospodarką i budżetem, a także zasady i przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy; mając na uwadze, że państwa członkowskie muszą przestrzegać europejskiego prawa konkurencji i dopilnować, by ich przepisy podatkowe były zgodne z zasadami rynku wewnętrznego i nie prowadziły do zakłóceń konkurencji; mając na uwadze, że dając każdemu państwu członkowskiemu prawo weta, zasada jednomyślności w Radzie nie zachęca do rezygnacji ze status quo na rzecz rozwiązania opartego w większej mierze na współpracy; mając na uwadze, że zmiana wymogu jednomyślności w kwestiach dotyczących opodatkowania bezpośredniego wymagałaby zmiany Traktatu, chyba że zastosowana zostanie procedura określona w art. 116 TFUE;
- G. mając na uwadze, że aktualna sytuacja każdego państwa członkowskiego posiadającego prawo weta oznacza, że wszystkie państwa członkowskie muszą działać zdecydowanie i we współpracy na rzecz sprostania ogólnoeuropejskiemu problemowi uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania;
- H. mając na uwadze, że z kilkoma chwalebnyymi wyjątkami krajowi przedstawiciele polityczni nie byli dotąd wystarczająco chętni i gotowi do rozwiązania problemu unikania opodatkowania, w tym problemu interpretacji indywidualnych prawa podatkowego;
- I. mając na uwadze, że na europejskim rynku wewnętrznym kapitał nie napotyka przeszkód w przepływie, a duże przedsiębiorstwa składają sprawozdania o swej działalności na zasadzie skonsolidowanej, podczas gdy podatki pobierane są na szczeblu krajowym przez organy podatkowe, które praktycznie nie dzielą się między sobą informacjami;
- J. mając na uwadze, że na rzeczywistym rynku wewnętrznym żadne sztuczne zakłócenia nie powinny wpływać na decyzje inwestycyjne i lokalizację działalności gospodarczej; mając jednak na uwadze, że globalizacja, cyfryzacja i swobodny przepływ kapitału przyczyniają się do nasilenia konkurencji podatkowej między państwami członkowskimi i z państwami trzecimi, by przyciągnąć inwestorów i przedsiębiorców; mając na uwadze, że choć istotne jest przyciągnięcie i zatrzymanie przedsiębiorstw w Europie, nie powinno to przybierać formy potencjalnie szkodliwych systemów opodatkowania mających na celu przede wszystkim pobudzenie inwestycji i przyciąganie dodatkowej działalności gospodarczej, reagowanie na podobne środki podejmowane w krajach ościennych lub próbę korygowania przypadków wcześniejszych zakłóceń równowagi między państwami członkowskimi, jeśli chodzi o względną zamożność, rozmiar czy peryferyjne położenie; mając również na uwadze, że – nawiasem mówiąc – w niektórych jurysdykcjach wydaje się istnieć związek między atrakcyjnymi systemami opodatkowania osób prawnych a wysokim poziomem bogactwa narodowego; mając na uwadze, że optymalna struktura systemów podatkowych zależy od wielu czynników i dlatego jest różna w poszczególnych państwach; mając na uwadze, że szkodliwa konkurencja podatkowa pomiędzy państwami członkowskimi ogranicza potencjał jednolitego rynku;
- K. mając na uwadze, że oprócz samego koncentrowania się na promowaniu atrakcyjnego otoczenia dla przedsiębiorstw dzięki, na przykład, dobrej infrastrukturze i wysokiej jakości sile roboczej, w tym przez wydatki zwiększające wydajność, oraz na promowaniu stabilności i przewidywalności systemu podatkowego państwa współzawodniczą ze sobą pod względem podatkowym, wykorzystując własne ustawodawstwo wraz z siecią własnych konwencji podatkowych do promowania siebie jako krajów wartych inwestowania, jako ośrodków kanalizujących przepływy finansowe lub w których warto księgować zyski, przyciągając tym samym przedsiębiorstwa lub firmy przykrywkę ze szkodą dla krajów partnerskich i doprowadzając do stosowania nieuczciwych praktyk między sobą; mając na uwadze,

⁽¹⁾ „Taxation trends in the European Union” [Tendencje w opodatkowaniu w Unii Europejskiej], wyd. 2014, Eurostat.

Środa, 25 listopada 2015 r.

że każdy kraj z osobna ma żywotny interes w przyjęciu postawy „gapowicza”, tzn. w byciu pierwszym przy tworzeniu i stosowaniu specjalnych systemów opodatkowania i przepisów wspierających podstawę opodatkowania i ostatnim, jeżeli chodzi o jakiegokolwiek wspólne i skoordynowane działania na rzecz walki z unikaniem opodatkowania;

- L. mając na uwadze istnienie konkurencji podatkowej między państwami członkowskimi; mając na uwadze zasadę lojalnej współpracy między państwami członkowskimi UE zapisaną w art. 4 TUE; mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny w pełni stosować zasadę lojalnej współpracy w kwestiach dotyczących konkurencji podatkowej;
- M. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie zajmują ambiwalentne stanowisko wobec unikania opodatkowania i skarżą się z jednej strony na erozję krajowej bazy podatkowej, a jednocześnie odpowiadają za kształt obecnych krajowych i międzynarodowych systemów podatkowych, które ją umożliwiły, a także nadal utrudniają znalezienie dla ich systemów podatkowych bardziej skoordynowanego rozwiązania; mając na uwadze, że w ramach całkowitej mobilności kapitału w UE i wobec zadeklarowanego celu Komisji, jakim jest utworzenie unii rynków kapitałowych, należy w pełni uwzględnić współzależność i wzajemne oddziaływanie krajowych systemów podatkowych i dochodów podatkowych, pamiętając o rozległych, pozytywnych i negatywnych transgranicznych skutkach ubocznych decyzji podatkowych podejmowanych przez poszczególne państwa członkowskie, ponieważ bodziec podatkowy w jednym państwie oznacza erozję bazy w innym;
- N. mając na uwadze, że obserwujemy pojawienie się paradoksalnej sytuacji, w której swobodna konkurencja między państwami członkowskimi w kwestiach podatkowych dała w rezultacie szkodzące konkurencji zachowania i zakłócanie konkurencji;
- O. mając na uwadze, że utworzenie europejskiego jednolitego rynku okazało się niezwykle korzystne dla gospodarki państw członkowskich, umożliwiając im uzyskanie większej konkurencyjności i atrakcyjności w globalnej gospodarce, a także mając na uwadze, że konwergencja podatkowa między państwami członkowskimi przyniesie w ostatecznym rozrachunku takie same skutki;
- P. mając na uwadze, że ustawodawca i administracje podatkowe – nieposiadające często wystarczających zasobów – nie mogą antycypować innowacyjnych systemów unikania opodatkowania tworzonych i promowanych przez niektórych doradców podatkowych, zwłaszcza z bardzo dużych firm audytorskich, prawników i pośredników, lecz tylko na te systemy reagować, czasem z ogromnym opóźnieniem; mając na uwadze, że doświadczenie pokazuje w szczególności, iż organy UE, które powinny zapobiegać wprowadzaniu nowych szkodliwych środków podatkowych (takie jak Grupa ds. Kodeksu Postępowania powołana przez państwa członkowskie w 1998 r. lub Komisja, będąca strażniczką traktatów), nie są w stanie zapobiegać temu niepożądanemu rozwojowi sytuacji ze względu na podejmowanie działań w sposób nieskuteczny lub ze względu na zbyt ograniczone uprawnienia, oraz że w UE wprowadzono wiele nowych i często agresywnych środków lub umów – jak np. korzystne opodatkowanie dochodów z patentów – służących unikaniu opodatkowania; mając na uwadze, że korporacje wielonarodowe w UE i na całym świecie funkcjonują w oparciu o ekspertyzy dobrze zorganizowanych i zręcznych doradców podatkowych, a także banków i innych dostawców usług finansowych, pomagających im przy tworzeniu systemów unikania opodatkowania; mając na uwadze, że sektor ten jest jednocześnie reprezentowany w organach doradzających rządowi i instytucjom publicznym w sprawach podatkowych, takich jak na przykład unijna platforma na rzecz dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych; mając na uwadze, że istnieją obawy co do konfliktu interesów, który może powstać na skutek udzielania przez te same firmy porad zarówno organom publicznym, jak i prywatnym wielonarodowym korporacjom;
- Q. mając na uwadze, że wszelkie planowanie podatkowe powinno odbywać się w granicach prawa i obowiązujących traktatów; mając zatem na uwadze, że najlepszą odpowiedzią na agresywne planowanie podatkowe jest dobre ustawodawstwo i międzynarodowa koordynacja co do pożądaných skutków;
- R. mając na uwadze, że wdrożenie ustawodawstwa ma decydujący wpływ na realizację założonych celów; mając na uwadze, że takie wdrożenie należy do kompetencji administracji krajowych, które często nie mają wielu bodźców do współpracy ze sobą na szczeblu europejskim; mając na uwadze, że sytuacja ta jeszcze bardziej pogarsza już powstałe rozbieżności w przepisach w całej Unii;

Środa, 25 listopada 2015 r.

- S. mając na uwadze, że trojka (Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny i Międzynarodowy Fundusz Walutowy) – nadzorująca programy korekty finansowej i budżetowej w takich państwach członkowskich jak Portugalia i Grecja – nie usiłowała zapobiegać abolicjom podatkowym, interpretacjom indywidualnym prawa podatkowego, zwolnieniom i korzyściom podatkowym, które były i są niesprawiedliwie dyskryminujące, faworyzując przedsiębiorstwa i osoby fizyczne unikające płacenia podatków, co powoduje drastyczne zmniejszanie się dochodów państwa przy coraz większym obciążeniu już nadmiernie opodatkowanych małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) i obywateli;
- T. mając na uwadze, że dochodzenie i ściganie przestępstw podatkowych i prania pieniędzy, często obejmujące operacje finansowe i osoby prawne w kilku jurysdykcjach, stanowi ogromne wyzwanie; mając na uwadze, że pracownicy państw członkowskich odpowiedzialni za badanie i przeprowadzanie dochodzeń sądowych wobec sprawców przestępstw podatkowych oraz innych przestępstw finansowych są często niewystarczająco wyszkoleni i brakuje im sprzętu i wyposażenia;
- U. mając na uwadze, że polityka oszczędnościowa oraz ograniczenia budżetowe w ostatnich latach znacznie ograniczyły zdolność administracji podatkowych do dochodzenia przestępstw podatkowych i szkodliwych praktyk podatkowych; mając na uwadze, że cięcia te były szczególnie szkodliwe w krajach objętych programami pomocy finansowej kierowanymi przez trojkę, gdzie wzrost dochodów państwa został osiągnięty kosztem nadmiernie opodatkowanych MŚP i obywateli, podczas gdy duże przedsiębiorstwa i zamożni oszuści podatkowi często korzystali z abolicji podatkowych, interpretacji indywidualnych prawa podatkowego i innych programów zwolnień i korzyści podatkowych, jak miało to miejsce w Portugalii i Grecji;

Interpretacje indywidualne prawa podatkowego a szkodliwe praktyki podatkowe

- V. mając na uwadze, że interpretacje indywidualne prawa podatkowego obejmują szeroki wachlarz praktyk stosowanych w państwach członkowskich – od polityki ad hoc do jasno sformułowanych ram stosowania przepisów – jeśli chodzi o możliwy zakres i tematykę, wiążący charakter, częstotliwość, rozgłos, długość i opłaty; mając na uwadze, że nie ma definicji interpretacji indywidualnych prawa podatkowego uzgodnionej wspólnie na szczeblu międzynarodowym poza stwierdzeniem Komisji określającym je jako „każdy komunikat lub każdy inny instrument lub każde inne działanie o podobnych skutkach podejmowane przez dane państwo członkowskie lub w jego imieniu w odniesieniu do interpretacji lub stosowania przepisów podatkowych”;
- W. mając na uwadze, że z natury rzeczy interpretacje indywidualne prawa podatkowego nie są problematyczne, ponieważ zgodnie ze swoim pierwotnym celem mogą zapewnić pewność prawa dla podatnika oraz ograniczyć ryzyko finansowe dla uczciwych firm w przypadkach, gdy przepisy podatkowe lub ich konkretne zastosowanie w pewnych okolicznościach są niejasne lub podlegają rozbieżnym interpretacjom, zwłaszcza przy złożonych transakcjach, co pozwala uniknąć przyszłych sporów między podatnikiem a organem podatkowym;
- X. mając na uwadze, że praktyka interpretacji została wypracowana w ramach bliższego i opartego w większym stopniu na współpracy stosunku między administracjami podatkowymi a podatnikami jako narzędzie radzenia sobie z coraz większą złożonością opodatkowania niektórych transakcji w coraz bardziej skomplikowanej, globalnej i zdigitalizowanej gospodarce; mając na uwadze, że pomimo iż państwa członkowskie twierdzą, że interpretacje indywidualne prawa podatkowego – utrzymywane jednak w tajemnicy – nie mają charakteru dyskrecjonalnego, lecz są jedynie narzędziem mającym na celu objaśnienie obowiązujących przepisów podatkowych, komisja specjalna PE potwierdziła, że interpretacje prawa podatkowego mogą być wydawane bez żadnych ram prawnych poprzez nieformalne lub dyskrecjonalne uzgodnienia, co sprzyja strukturom konstruowanym pod kątem korzyści podatkowych, które opierają się na narzędziach planowania podatkowego stosowanych zwykle przez korporacje wielonarodowe w celu obniżenia płaconych podatków; mając na uwadze, że wydaje się to stanowić problem zwłaszcza – choć nie tylko – przy interpretacjach dotyczących wyceny transferów wewnątrz przedsiębiorstw (tzw. uprzednie porozumienie cenowe); mając na uwadze, że zapewniając pewność prawa tylko niektórym wybranym podmiotom interpretacje indywidualne prawa podatkowego mogą doprowadzić do powstania nierówności pomiędzy przedsiębiorstwami: tymi, którym zostały przyznane takie interpretacje i przedsiębiorstwami z tego samego sektora, które nie mają do nich dostępu;
- Y. mając na uwadze, że ani OECD, ani Komisja Europejska nie wezwały do zaprzestania praktyki wydawania interpretacji indywidualnych prawa podatkowego;

Środa, 25 listopada 2015 r.

- Z. mając na uwadze, że ustalone z góry interpretacje indywidualne prawa podatkowego nie powinny wpływać w żaden sposób na opodatkowanie jakiejkolwiek transakcji ani przynosić korzyści jednemu podatnikowi w porównaniu z innym, lecz w zasadzie powinny mieć taki sam skutek jak zastosowanie *ex post* obowiązujących przepisów podatkowych; mając na uwadze, że niniejsze sprawozdanie nie koncentruje się zatem wyłącznie na interpretacjach indywidualnych prawa podatkowego, lecz obejmuje – zgodnie z mandatem udzielonym komisji specjalnej (TAXE) – wszelkie środki podatkowe o podobnym charakterze lub skutkach określane ogólnym pojęciem „szkodliwych praktyk podatkowych”, tzn. środki mające na celu przyciąganie firm niebędących rezydentami lub odnośnych transakcji ze szkodą dla innych jurysdykcji podatkowych, w których transakcje te podlegałyby zwykłemu opodatkowaniu, lub środki zmierzające do faworyzowania niektórych przedsiębiorstw, co zakłóca konkurencję;
- AA. mając na uwadze, że szkodliwe praktyki podatkowe można powiązać do pewnego stopnia z co najmniej jednym z następujących niepożądanych skutków: brak przejrzystości, arbitralna dyskryminacja, zakłócenia konkurencji i nierówne warunki działania na rynku wewnętrznym i poza nim, wpływ na integralność jednolitego rynku, naruszenie sprawiedliwości, stabilności i zasadności systemu podatkowego, większe opodatkowanie mniej mobilnych czynników ekonomicznych, nasilenie się nierówności gospodarczych, nieuczciwa konkurencja między państwami, erozja bazy podatkowej, społeczne niezadowolenie, nieufność i deficyt demokratyczny;
- AB. mając na uwadze, że – choć MŚP pozostają siłą napędową gospodarki i zatrudnienia w Europie – trzeba przyznać, że wielonarodowe przedsiębiorstwa również odgrywają ważną rolę w pobudzaniu inwestycji i wzrostu gospodarczego; mając na uwadze, że uczciwe uiszczanie podatków w krajach, w których odbywa się rzeczywista działalność gospodarcza oraz w których dochód został wygenerowany, to główny wkład tych przedsiębiorstw w dobrobyt i równowagę europejskich społeczeństw;

Praca komisji specjalnej

- AC. mając na uwadze, że jego właściwa komisja specjalna utworzona w dniu 26 lutego 2015 r. odbyła 14 posiedzeń, w czasie których przesłuchała przewodniczącego Komisji Jeana-Claude'a Junckera, komisarz ds. konkurencji Margrethe Vestager, komisarza do spraw gospodarczych i finansowych, podatków i ceł Pierre'a Moscovicię, urzędującego przewodniczącego Rady Pierre'a Gramegnę, ministrów finansów Francji – Michela Sapin, Niemiec – Wolfganga Schäuble, Włoch – Piera Carla Padoana i Hiszpanii Luisa de Guindosa, przedstawicieli OECD, a także demaskatorów, dziennikarzy śledczych, ekspertów, przedstawicieli środowisk akademickich, korporacji wielonarodowych, stowarzyszeń zawodowych, związków zawodowych, organizacji pozarządowych i posłów do parlamentów narodowych UE (zob. załącznik I); mając na uwadze, że delegacje komisji TAXE udały się do Szwajcarii w celu zbadania specyficznych aspektów dotyczących państw trzecich zgodnie z przyznanym jej mandatem, a także do następujących państw członkowskich w celach informacyjnych: Belgii, Luksemburga, Irlandii, Królestwa Niderlandów i Zjednoczonego Królestwa; mając na uwadze, że zorganizowano także posiedzenia z przedstawicielami rządu Gibraltaru i Bermudów; mając na uwadze, że wszystkie te działania – choć pozwoliły na uzyskanie różnorodnych i cennych spostrzeżeń na temat systemów i praktyk podatkowych stosowanych w całej UE – nie wyjaśniły wszystkich istotnych aspektów, w tym utrzymujących się niespójności w wypowiedziach przewodniczącego Komisji Jeana-Claude'a Junckera odnoszących się do podnoszonej od dawna kwestii tajnej strony sprawozdania Kreckégo;
- AD. mając na uwadze, że prace komisji zostały utrudnione ze względu na to, że szereg państw członkowskich oraz Rada nie udzieliły na czas odpowiedzi (patrz załącznik II), a także nie przekazały wszystkich wymaganych dokumentów lub udzielały jedynie odpowiedzi grzecznościowych bez konkretnego odniesienia do treści złożonych wniosków; mając na uwadze, że z 17 zaproszonych korporacji wielonarodowych tylko cztery zgodziły się stanąć przed komisją podczas pierwszego zaproszenia w czerwcu i lipcu 2015 r.; mając na uwadze, że kolejne 11 korporacji wielonarodowych zgodziło się stanąć przed komisją dopiero po przeprowadzeniu głosowania nad sprawozdaniem w komisji TAXE i po ponownych zaproszeniach, tak że konieczne było zwołanie kolejnego posiedzenia nadzwyczajnego krótko przed głosowaniem na posiedzeniu plenarnym (patrz załącznik III); mając na uwadze, że Komisja Europejska nie współpracowała w pełni i nie przesłała wszystkich dokumentów roboczych i nieoficjalnych notatek z posiedzeń dotyczących kodeksu postępowania, a zaproponowała jedynie – ze względu na nieustępliwość niektórych państw członkowskich – ograniczoną procedurę konsultacji; mając na uwadze, że w związku z tym konieczne jest przedłużenie mandatu komisji;

Środa, 25 listopada 2015 r.

AE. mając na uwadze, że w momencie przyjmowania niniejszego sprawozdania w toku było jeszcze kilka prowadzonych przez Komisję dochodzeń w sprawie pomocy państwa dotyczących uzgodnień w zakresie ustalania cen transferowych potwierdzonych interpretacjami indywidualnymi prawa podatkowego i innymi środkami o podobnym charakterze lub skutkach, które mają wpływ na dochód do opodatkowania przypisywany niektórym jednostkom zależnym korporacji wielonarodowych;

Przegląd praktyk w zakresie opodatkowania osób prawnych stosowanych w państwach członkowskich

1. przypomina, że modele opodatkowania osób prawnych istniejące w krajach uprzemysłowionych zostały stworzone w pierwszej połowie XX w., czyli w okresie, w którym działalność transgraniczna miała ograniczony zakres; zauważa, że globalizacja i cyfryzacja gospodarki całkowicie zmieniły globalny łańcuch wartości oraz sposób funkcjonowania rynków oraz że większość dużych firm posiada obecnie międzynarodową strukturę, która wymaga wyjścia poza krajowe przepisy podatkowe; podkreśla, że krajowe i międzynarodowe przepisy w dziedzinie opodatkowania nie nadążają za rozwojem otoczenia biznesowego;

2. zauważa, że należy opracować zrównoważoną i sprawiedliwą politykę podatkową jako nieodłączny element reform strukturalnych w państwach członkowskich;

3. zauważa, że choć utrzymanie zgodności z różnymi systemami podatkowymi stało się trudniejsze dla firm prowadzących działalność transgraniczną, to globalizacja i cyfryzacja ułatwiły im prowadzenie działalności za pośrednictwem centrów offshore oraz tworzenie wyrafinowanych struktur umożliwiających zmniejszenie ich globalnej kwoty podatku; wyraża zaniepokojenie, że z powodu kryzysu gospodarczego i zadłużeniowego oraz konsolidacji budżetowej większość państw członkowskich znacząco ograniczyła liczbę pracowników w krajowych administracjach podatkowych; podkreśla, że krajowe administracje podatkowe muszą dysponować wystarczającymi zasobami, w tym zasobami ludzkimi, aby skutecznie zapobiegać agresywnemu planowaniu podatkowemu, uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania, wykrywać te praktyki i walczyć z nimi, ponieważ powodują one znaczną erozję bazy podatkowej, a także aby zapewnić lepszy i bardziej sprawiedliwy pobór podatków oraz wiarygodność systemu podatkowego; zwraca uwagę, że według badań wykwalifikowani pracownicy administracji podatkowych przynoszą o wiele więcej dochodów państwu niż wynoszą związane z nimi wydatki, ponieważ skuteczność działania organów administracji podatkowej ma bezpośredni pozytywny wpływ na dochody podatkowe;

4. podkreśla, że istnieje różnica między szkodliwymi praktykami niektórych administracji krajowych i podatkowych zezwalającymi korporacjom wielonarodowym na przenoszenie zysków w celu uniknięcia opodatkowania na terytoriach, gdzie zyski te zostały wypracowane, a konkurencją między rządami mającą na celu przyciągnięcie bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ) lub utrzymanie działalności gospodarczej w ich krajach przy pełnej zgodności z prawem UE;

5. podkreśla, że Traktat – zgodnie z zasadą pomocniczości – umożliwia państwom członkowskim określanie własnych stawek podatku od osób prawnych oraz podstawy opodatkowania do momentu uzgodnienia środków ściślejszej konwergencji podatkowej zgodnie z Traktatem; podkreśla też jednak, że zbyt skomplikowane przepisy krajowych systemów podatkowych, a także różnice między tymi systemami, powodują powstawanie luk wykorzystywanych przez korporacje wielonarodowe do celów agresywnego planowania podatkowego, co prowadzi do erozji bazy, przenoszenia zysków, równania w dół, a także do niezadowolających wyników gospodarczych; podkreśla, że ten rodzaj unikania opodatkowania jest grą o sumie ujemnej dla wszystkich budżetów krajowych razem wziętych, ponieważ wzrost dochodów podatkowych wynikający ze szkodliwych praktyk w jednym państwie członkowskim (dzięki odstępstwom, specjalnym ulgom lub lukom) nie równoważy zmniejszenia tych dochodów w innych państwach; zauważa, że tylko bardziej skoordynowane, wspólne podejście państw członkowskich prowadzące do przyjęcia wspólnych ram, w których państwa członkowskie będą określały swoje stawki podatkowe, może zapobiec dalszej erozji bazy, szkodliwej konkurencji podatkowej oraz równaniu w dół, jeżeli chodzi o stawki podatkowe;

6. przypomina, że niektóre państwa członkowskie mają formalnie wyższe stawki podatku od osób prawnych niż inne kraje, jednak w rzeczywistości, w wyniku odliczeń i luk korzystnych dla krajowej działalności biznesowej, stawki te są znacznie niższe, dzięki czemu efektywna stawka podatkowa jest niższa niż w państwach członkowskich posiadających formalnie niższe stawki podatkowe;

Środa, 25 listopada 2015 r.

7. zwraca uwagę, że niższe stawki podatku od osób prawnych w niektórych państwach członkowskich mogą przynieść większy przychód podatkowy niż w przypadku zastosowania wyższych stawek podatku;

8. zauważa, że według Komisji⁽¹⁾ ustawowe stawki podatku od osób prawnych w UE spadły o 12 punktów procentowych z 35 % do 23 % w latach 1995–2014; podkreśla, że temu spadkowi stawek podatkowych towarzyszy poszerzenie podstawy opodatkowania mające na celu zmniejszenie uszczuplenia dochodów i że stosunkowo stabilne dochody pochodzące z opodatkowania osób prawnych w tych samych ramach czasowych można wytłumaczyć istotnym dążeniem do uzyskania zdolności prawnej, czego przykładem jest odchodzenie od pewnych form prawnych prowadzenia działalności takich jak firmy jednoosobowe na rzecz uzyskania statusu korporacyjnego, co skutkuje podobną zmianą podstawy opodatkowania osób fizycznych na podstawie opodatkowania osób prawnych;

9. zwraca uwagę, że większość państw członkowskich przeznaczają duże kwoty na zachęty podatkowe mające na celu zapewnienie MŚP przewagi konkurencyjnej, jednak zdaniem Komisji⁽²⁾ te próby osłabiane są przez skutki międzynarodowego planowania podatkowego w trzech z czterech państw członkowskich badanych w ostatniej analizie; zwraca uwagę, że skutki te stawiają MŚP w niekorzystnej sytuacji pod względem konkurencji pomimo wysokich kosztów związanych z wydatkami podatkowymi na ich wsparcie oraz że takie rezultaty są wbrew intencjom krajowych decydentów;

10. zwraca uwagę na pogłębiającą się lukę między ustawowymi a efektywnymi stawkami podatkowymi, szczególnie dla firm prowadzących działalność na skalę globalną, na której istnienie mają wpływ przynajmniej po części różne odstępstwa i wyjątki od ogólnego systemu podatkowego, czy to zamierzone przez ustawodawcę, aby osiągnąć konkretne cele, czy to wynikające z agresywnego planowania podatkowego, tzn. ze stworzenia całkowicie sztucznych warunków wyłącznie dla celów podatkowych;

11. podkreśla, że rozbieżności między systemami podatkowymi na szczeblu globalnym przyczyniają się do znacznej erozji bazy podatkowej i uchylania się od opodatkowania, jednak działania podejmowane jedynie na szczeblu UE nie zaradzą tej sytuacji;

12. zauważa dużą różnorodność 28 systemów podatkowych w UE, zarówno pod względem definicji bazy podatkowej, jak i poziomu stawki podatkowej, która jest nawet jeszcze większa, jeśli wziąć pod uwagę te specjalne jurysdykcje o autonomicznych systemach podatkowych, które są powiązane z państwami członkowskimi UE (terytoria zamorskie i terytoria zależne Korony Brytyjskiej); ubolewa nad obecnym brakiem w UE wspólnych definicji czy wytycznych dla podstawowych pojęć i elementów, takich jak równowaga między opodatkowaniem u źródła a opodatkowaniem zależnym od miejsca zamieszkania, stałe miejsce prowadzenia działalności i jednostki podlegające opodatkowaniu, istota ekonomiczna transakcji i przepisy dotyczące zapobiegania nadużyciom, odsetki i opłaty licencyjne, sposób traktowania aktywów niematerialnych i prawnych, długu i kapitału własnego, nie mówiąc już o tym, co może lub nie może zostać odliczone od podstawy opodatkowania, czego skutkiem jest brak koordynacji systemów podatkowych państw członkowskich; podkreśla, że niezbędne jest ujednoclenie tych definicji;

13. podkreśla, że krajowe systemy preferencyjne i rozbieżności między różnymi systemami podatkowymi na jednolitym rynku tworzą możliwości unikania opodatkowania; zauważa, że te niepożądane skutki pogłębiane są dodatkowo przez wzajemne relacje pomiędzy ogromną liczbą dwustronnych konwencji podatkowych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi oraz niewystarczające przepisy zapobiegające nadużyciom w tych konwencjach;

14. zauważa, że inną bolączką tych nieskoordynowanych ram podatkowych w UE jest rażący brak współpracy pomiędzy państwami członkowskimi; podkreśla w tym kontekście, że państwa członkowskie niekoniecznie biorą pod uwagę wpływ ich środków podatkowych na inne państwa członkowskie, nie tylko przy opracowywaniu tych środków, lecz również przy dzieleniu się informacjami dotyczącymi ich wdrażania, co de facto skutkuje stosowaniem polityki „zubożania sąsiada” w kwestiach podatkowych, sprzecznej z fundamentalnymi zasadami integracji europejskiej; zwraca uwagę, że automatyczna systematyczna i efektywna wymiana informacji między państwami członkowskimi umożliwiłaby uwzględnianie opodatkowania określonych przepływów dochodów lub transakcji w innych państwach członkowskich; podkreśla, że przyczynia się to również do powstania niemożliwej do zaakceptowania sytuacji, w której zyski wygenerowane przez korporacje wielonarodowe w jednym z państw członkowskich są w UE często opodatkowane według bardzo niskich lub zerowych stawek;

⁽¹⁾ „Taxation trends in the European Union” [Tendencje w opodatkowaniu w Unii Europejskiej], opracowania statystyczne Eurostatu, wyd. 2014.

⁽²⁾ Komisja Europejska (2015), „SME taxation in Europe – an empirical study of applied corporate income taxation for SMEs compared to large enterprises” („Opodatkowanie MŚP w Europie – empiryczna analiza stosowanych podatków dochodowych od osób prawnych wobec MŚP w porównaniu z dużymi przedsiębiorstwami”).

Środa, 25 listopada 2015 r.

15. uważa, że politykę podatkową i politykę konkurencji na rynku wewnętrznym należy postrzegać jak dwie strony medalu, i wzywa Komisję do ponownej oceny i wzmocnienia mechanizmów i zasobów polityki konkurencji i pomocy państwa;

16. podkreśla, że spójność krajowych systemów podatkowych w UE jest bardzo ograniczona mimo bezprecedensowego pogłębienia procesu integracji UE w ciągu minionych 30 lat, szczególnie w kontekście jednolitego rynku oraz unii gospodarczej i walutowej; wyraża ubolewanie z powodu faktu, że koordynacja między krajowymi systemami podatkowymi pozostaje daleko w tyle w porównaniu z wysiłkami koordynacyjnymi w innych obszarach na szczeblu UE, w szczególności w ramach europejskiego semestru, mimo że – oprócz znaczenia środków po stronie wydatków – istotna część kombinacji polityki budżetowej i monetarnej zmierzająca do zapewnienia konsolidacji budżetowej dotyczy strony dochodów; uważa, że należało włączyć ten aspekt do sprawozdania pięciu przewodniczących pt. „Dokończenie budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej” z czerwca 2015 r.;

17. podkreśla, że brak politycznej woli doprowadzenia do konwergencji krajowych polityk podatkowych skłania państwa członkowskie do wybierania podejścia dwustronnego, podczas gdy podejście wspólne byłoby skuteczniejsze; przypomina o możliwości pracy na rzecz konwergencji podatkowej z wykorzystaniem zacieśnionej współpracy; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje fakt, że niektóre państwa członkowskie chcą wprowadzić podatek od transakcji finansowych;

Instrumenty agresywnego planowania podatkowego i ich skutki

18. podkreśla, że unikanie opodatkowania przez niektóre korporacje wielonarodowe może skutkować bliskimi zeru efektywnymi stawkami podatkowymi dla zysków generowanych w jurysdykcjach europejskich, co uwypukla fakt, iż takie korporacje, choć korzystają z różnych publicznych dóbr i usług w miejscu ich działalności, nie płacą należnych podatków, przyczyniając się tym samym do erozji krajowej bazy podatkowej i zwiększenia nierówności; podkreśla również, że możliwość przeniesienia zysków mają jedynie firmy prowadzące działalność transgraniczną, co stawia w gorszej sytuacji konkurentów działających jedynie w jednym kraju;

19. zauważa z dużym zaniepokojeniem, że unikanie opodatkowania przez osoby prawne wywiera bezpośredni wpływ na budżety krajowe i na podział wysiłku fiskalnego między kategorie podatników oraz między czynniki ekonomiczne (z korzyścią dla czynników najbardziej mobilnych, takich jak kapitał w formie BIZ); ubolewa z powodu faktu, że oprócz zakłóceń konkurencji i nierównych warunków działania prowadzi to również do niezwykle niepokojącej sytuacji, w której w kontekście ciężkich wysiłków konsolidacyjnych i reform strukturalnych niektórzy z podatników o najwyższej zdolności finansowej płacą znacznie mniej niż podatnicy najbardziej dotknięci kryzysem gospodarczym, finansowym i zadłużeniowym, tacy jak zwykli obywatele i przedsiębiorstwa niestosujące agresywnego planowania podatkowego, które często należą do kategorii MŚP i są często niezdolne do konkurowania z korporacjami wielonarodowymi z powodu tej względnie niekorzystnej sytuacji podatkowej; podkreśla, że sytuacja ta może podsyć demokratyczną nieufność i wpłynąć na ogólne przestrzeganie przepisów prawa podatkowego, zwłaszcza w państwach realizujących programy dostosowania gospodarczego; ubolewa nad tym, że demaskatorzy, którzy w interesie publicznym przekazują organom krajowym niezwykle istotne informacje o naruszeniach, nadużyciach, oszustwach lub nielegalnej działalności bądź praktykach, mogą zostać pociągnięci do odpowiedzialności karnej, jak również ponieść konsekwencje w życiu osobistym i konsekwencje ekonomiczne; zauważa z dużym niepokojem, że nawet dziennikarze ujawniający nielegalne lub nieprzepisowe praktyki ponoszą czasami podobne konsekwencje;

20. zauważa, że z badania MFW⁽¹⁾ obejmującego 51 państw wynika, iż przenoszenie zysków między jurysdykcjami podatkowymi skutkuje średnim uszczupleniem dochodów w wysokości ok. 5 % bieżących dochodów z podatku od osób prawnych – za to w państwach nienależących do OECD wynosi niemal 13 %; zauważa ponadto, że według Komisji dowody ekonometryczne wskazują, iż z upływem czasu zwiększył się wpływ opodatkowania osób prawnych na BIZ; podkreśla fakt, że według jednego z badań co roku dochodzi do utraty ok. 1 biliona euro potencjalnych dochodów podatkowych z powodu połączonych skutków oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania, w tym szarej strefy gospodarki i unikania opodatkowania w UE⁽²⁾, a ponadto że zgodnie z szacunkami roczne straty dla krajowych budżetów z powodu unikania opodatkowania wynoszą 50–70 mld EUR, ale w rzeczywistości to uszczuplenie dochodów może wynosić nawet 160–190 mld EUR, jeżeli uwzględnić specjalne ustalenia podatkowe, nieskuteczność poboru podatków i inne tego typu

⁽¹⁾ Analizy polityczne MFW, „Spillovers in international corporate taxation” [Skutki uboczne w międzynarodowym systemie opodatkowania osób prawnych], 9 maja 2014 r., oraz „Base Erosion, Profit Shifting and Developing Countries” [Erozja bazy podatkowej, przenoszenie zysków a kraje rozwijające się], 29 maja 2015 r.

⁽²⁾ Sprawozdanie Richarda Murphy’ego (FCA) z dnia 10 lutego 2012 r. pt. „Closing the European Tax Gap” [Zlikwidowanie europejskiej luki podatkowej].

Środa, 25 listopada 2015 r.

zjawiska⁽¹⁾; mając na uwadze, że Komisja ds. Handlu i Rozwoju ONZ wyliczyła, iż kraje rozwijające się tracą co roku ok. 100 mld USD dochodów z powodu unikania opodatkowania przez korporacje wielonarodowe; podkreśla, że liczby te powinny być traktowane z rozwagą i że mogą zbyt nisko szacować rzeczywiste straty dla budżetów krajowych, zważywszy na ograniczoną przejrzystość oraz różne standardy rachunkowości i ramy koncepcyjne na całym świecie, co wpływa na dostępność porównywalnych i znaczących danych oraz wiarygodność wszelkich szacunków;

21. zauważa, że podstawą strategii planowania podatkowego może być organizacja korporacji, uzgodnienia finansowe dla ich oddziałów lub ustalanie cen transferowych w oderwaniu od rzeczywistej działalności gospodarczej, pozwalające na sztuczne przenoszenie zysków między jurysdykcjami w celu zmniejszenia globalnych wpłat przedsiębiorstw z tytułu podatku; zauważa z dużym niepokojem, że w UE jest coraz więcej firm przykrywek, lecz że te „przedsiębiorstwa” są nimi tylko z nazwy i są wykorzystywane jedynie do celów uchylania się od opodatkowania; zauważa szczególny przypadek McDonald's, którego praktyki podatkowe, ukazane w raporcie koalicji związków zawodowych, kosztowały państwa europejskie w latach 2009–2013 – po przeliczeniu utraty dochodów z podatków – ponad 1 mld EUR⁽²⁾;

22. uważa, że krajowe systemy preferencyjne i niski poziom koordynacji czy spójności między systemami podatkowymi państw członkowskich skutkuje – mimo efektywnych gospodarczych powiązań i wzajemnych zależności na rynku wewnętrznym – szeregiem rozbieżności umożliwiających agresywne planowanie podatkowe, podwójne odliczenia i podwójne nieopodatkowanie, na przykład za pośrednictwem jednej z następujących praktyk lub ich połączenia: nadużycia w ustalaniu cen transferowych, lokowanie odliczeń w jurysdykcjach o wysokich podatkach, przenoszenie funduszy pozyskanych dzięki pożyczkom przez spółki pośredniczące, przenoszenie ryzyka, hybrydowe produkty finansowe, wykorzystywanie rozbieżności, arbitraż podatkowy, umowy o opłaty licencyjne, nabywanie korzyści umownych i prowadzenie sprzedaży aktywów w jurysdykcjach o niskich podatkach;

23. podkreśla, że w czasie misji informacyjnych w pięciu państwach członkowskich i Szwajcarii komisja specjalna zaobserwowała, iż wiele krajowych środków podatkowych, często stosowanych łącznie przez korporacje wielonarodowe, mogło stanowić potencjalnie szkodliwe praktyki podatkowe, a zwłaszcza następujące środki, których wykaz nie jest jednak wyczerpujący:

- nadużywanie interpretacji indywidualnych prawa podatkowego lub porozumień ugodowych idących dalej niż zwykle doprecyzowanie istniejących przepisów i dążących do preferencyjnego traktowania podatkowego,
- rozbieżne definicje stałego miejsca prowadzenia działalności i rezydencji podatkowej,
- uwzględnianie w niewielkim stopniu lub nieuwzględnianie istoty ekonomicznej transakcji umożliwiające zakładanie podmiotów do specjalnych celów (np. przedsiębiorstw działających na zasadzie skrzynki pocztowej, firm przykrywek itp.), od których pobiera się niższe podatki,
- odliczenie z tytułu fikcyjnych odsetek (umożliwiające przedsiębiorstwom odliczanie od dochodu podlegającego opodatkowaniu fikcyjnych odsetek obliczonych na podstawie ich kapitału własnego),
- praktyki w zakresie interpretacji indywidualnych prawa podatkowego dotyczących opodatkowania nadmiernych zysków (dzięki którym przedsiębiorstwo może uzyskać od administracji podatkowej pisemne potwierdzenie, że jego podlegający opodatkowaniu dochód nie obejmuje zysków, które nie zostałyby osiągnięte indywidualnie),
- niejasne lub nieskoordynowane przepisy dotyczące ustalania cen transferowych,
- szereg systemów preferencyjnych, w szczególności w związku z aktywami niematerialnymi i prawnymi (korzystne opodatkowanie dochodów z patentów, wiedzy lub własności intelektualnej),
- zwrot lub odstąpienie od pobierania podatku u źródła od odsetek, dywidend i należności licencyjnych w drodze dwustronnych konwencji podatkowych lub na podstawie przepisów krajowych,

⁽¹⁾ „European added value of legislative report on bringing Transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union” [Europejska wartość dodana sprawozdania ustawodawczego w sprawie wprowadzenia przejrzystości, koordynacji i spójności do polityki opodatkowania osób prawnych w Unii Europejskiej], dr Benjamin Ferrett, Daniel Gravino i Silvia Merler – Parlament Europejski.

⁽²⁾ „Unhappy meal – €1 Billion in Tax Avoidance on the Menu at McDonald's” [Zestaw Unhappy Meal – Milliard strat na skutek unikania opodatkowania w menu McDonald's], Europejska Federacja Związków Zawodowych Służb Publicznych i in., luty 2015 r.

Środa, 25 listopada 2015 r.

- różnice w kwalifikacjach prawnych między państwami członkowskimi (podmioty hybrydowe lub pożyczki hybrydowe, w przypadku których wydatki z tytułu odsetek zmieniają się w dywidendy zwolnione od podatku),
- w przypadku Szwajcarii specjalne systemy podatkowe na poziomie kantonów, z których korzystają kontrolowane przedsiębiorstwa zagraniczne, ale nie przedsiębiorstwa kontrolowane przez podmioty krajowe (tzw. wyodrębnione systemy),
- brak skutecznych ogólnych lub szczegółowych przepisów zapobiegających nadużyciom albo słabe egzekwowanie bądź łagodna wykładnia tych przepisów,
- oraz struktury, które mogą kryć rzeczywistego beneficjenta aktywów i które mogą nie podlegać systemom wymiany informacji, takie jak powiernictwa i tzw. „wolne porty”;

24. zauważa, że według Komisji⁽¹⁾ w 72 % przenoszenie zysków odbywa się w UE w drodze ustalania cen transferowych i wyboru lokalizacji własności intelektualnej;

25. podkreśla, że w ostatnich latach szereg państw członkowskich stworzyło specjalne systemy obniżania podatku od osób prawnych, aby przyciągnąć mobilne aktywa niematerialne i prawne przedsiębiorstw, takie jak dochód z tytułu własności intelektualnej; odnotowuje różnorodność obniżonych stawek podatkowych i kwot wolnych od podatku oraz w zakresie proponowanych systemów (korzystne opodatkowanie dochodów z innowacji, własności intelektualnej, wiedzy, patentów itd.); podkreśla, że w niektórych państwach członkowskich podatnicy nie muszą sami tworzyć własności intelektualnej lub stworzyć jej w danym państwie, aby uzyskać dostęp do korzyści podatkowych, lecz tylko wejść w jej posiadanie za pośrednictwem przedsiębiorstwa, które ma siedzibę w tej jurysdykcji; podkreśla zatem, że jakiegokolwiek korzyści podatkowe z tytułu badań i rozwoju powinny być powiązane z rzeczywistymi wydatkami w rzeczonyj jurysdykcji;

26. zwraca ponadto uwagę, że w ramach krajowych systemów podatkowych można występować o zwrot podatków z tytułu kosztów poniesionych na badania i rozwój również bez systemu korzystnego opodatkowania dochodów z patentów, który to system w związku z tym stanowi niezgodną z przepisami zachętę do unikania opodatkowania;

27. uważa takie systemy za przykłady szkodliwej konkurencji podatkowej między państwami, ponieważ choć ich powiązanie z gospodarką realną i wpływ na nią nie są w większości przypadków oczywiste, to powodują one uszczuplenie dochodów podatkowych innych krajów, w tym państw członkowskich; zauważa, że w ramach przeglądu zachęt podatkowych na rzecz badań i rozwoju Komisja⁽²⁾ stwierdziła, iż „korzystne opodatkowanie dochodów z patentów wydaje się raczej być sposobem na przenoszenie dochodów przedsiębiorstwa, a nie na pobudzenie innowacji”;

28. podkreśla, że w otoczeniu gospodarczym charakteryzującym się większą ilością aktywów niematerialnych i prawnych wpływ na ustalanie cen transferowych ma często brak porównywalnych transakcji i punktów odniesienia, co sprawia, że właściwe stosowanie zasady ceny rynkowej, zgodnie z którą ustalanie cen transakcji dokonywanych między jednostkami należącymi do tej samej grupy przedsiębiorstw powinno się odbywać w ten sam sposób co między samodzielnymi jednostkami, staje się dużym wyzwaniem;

29. zauważa, że istniejące wytyczne dotyczące ustalania cen transferowych zostawiają korporacjom wielonarodowym duży margines swobody przy wyborze i realizacji metod oceny; podkreśla, że brak rzeczywistego wspólnego standardu ustalania cen transferowych oraz różne odstępstwa, wyjątki i alternatywy były wykorzystywane przez korporacje wielonarodowe niezgodnie z duchem tych wytycznych w celu wyskalowania ich podlegających opodatkowaniu zysków w zależności od jurysdykcji i w celu zmniejszenia ogólnych zobowiązań podatkowych, na przykład przez niewłaściwe stosowanie metody koszt plus, dowolne ustalanie marży zysku lub budzące wątpliwości wyłączenie z ich obliczeń niektórych wydatków; podkreśla, że najlepszym sposobem rozwiązania kwestii ustalania cen transferowych na szczeblu unijnym jest wspólna skonsolidowana podstawa opodatkowania, która sprawi, że ceny te nie będą już potrzebne;

⁽¹⁾ Dokument roboczy służb Komisji z dnia 17 czerwca 2015 r. w sprawie podatku dochodowego od osób prawnych w Unii Europejskiej (SWD(2015)0121).

⁽²⁾ Badanie na temat zachęt podatkowych w dziedzinie badań i rozwoju, Dokument podatkowy nr 52–2014, Komisja Europejska.

Środa, 25 listopada 2015 r.

30. podkreśla, że dokumentacja dotycząca ustalania cen transferowych dostarczana przez korporacje wielonarodowe lub ich przedstawicieli nie może być odpowiednio monitorowana przez administracje podatkowe, które często nie dysponują dostatecznym wyposażeniem ani personelem, aby badać te analizy i ich wyniki lub wpływ w krytyczny i gruntowny sposób;

31. wyraża ubolewanie, że w kontekście ekonomicznym, w którym 60 % światowego handlu ma charakter wewnątrzgrupowy⁽¹⁾, wytyczne dotyczące stosowania tej czysto ekonomicznej koncepcji są fragmentaryczne na szczeblu krajowym, co skutkuje rozbieżnościami między państwami członkowskimi i sporami prawnymi;

32. podkreśla jednak, że mimo znacznej liczby sporów prawnych w UE wynikających z odmiennych interpretacji tych samych zasad ustalania cen transferowych na szczeblu europejskim nie ma skutecznego mechanizmu ich rozstrzygnięcia; zauważa, że rozstrzygnięcie spraw na mocy unijnej konwencji arbitrażowej dotyczącej ustalania cen transferowych może trwać nawet osiem lat, narażając przedsiębiorstwa i administracje podatkowe na niepewność prawa;

33. podkreśla główną rolę dużych firm audytorskich, w tym „wielkiej czwórki”, wykorzystujących rozbieżności między przepisami krajowymi do tworzenia i sprzedawania interpretacji oraz systemów unikania opodatkowania; podkreśla, że firmy te, których dochód wydaje się pochodzić w znacznej części z usług podatkowych, tworzą wąski oligopol w celu zdominowania rynków usług audytorskich w większości państw członkowskich i zdobycia przewagi w dziedzinie światowych usług doradztwa podatkowego; ocenia, że utrzymywanie się takiej sytuacji szkodzi funkcjonowaniu jednolitego rynku w dziedzinach objętych działalnością „wielkiej czwórki”; zwraca uwagę na konflikt interesów wynikający z prowadzenia w ramach tych samych firm działalności w zakresie doradztwa podatkowego i konsultingu przeznaczony z jednej strony dla administracji podatkowych, a z drugiej – ukierunkowanej na usługi planowania podatkowego dla korporacji wielonarodowych wykorzystujących słabości krajowych systemów podatkowych; uważa, że należy promować dobre praktyki w tym obszarze oraz poprawić istniejące kodeksy postępowania; kwestionuje jednak skuteczność kodeksu postępowania dla przedsiębiorstw oraz polityki społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w rozwiązaniu tej kwestii; podkreśla, że interpretacje indywidualne prawa podatkowego stały się w UE i na całym świecie pospolitą praktyką biznesową stosowaną nie tylko w celu uzyskania pewności prawa czy korzystnych umów podatkowych, lecz również w przypadkach, w których przepisy ustawowe nie dają możliwości interpretacji; jest zaniepokojony szacunkami branży doradztwa podatkowego, że zaledwie 50 % szans na zgodność z prawem wystarczy, by zalecać klientom dany system planowania podatkowego⁽²⁾;

34. wzywa organy podatkowe do korzystania z lepszych źródeł fachowej wiedzy i ich różnicowania oraz do znacznego usprawnienia procesu oceny skutków w celu zmniejszenia ryzyka niespodziewanych konsekwencji wprowadzenia nowych środków podatkowych; przypomina państwom członkowskim, że nie tylko różnice między systemami podatkowymi, ale i nadmierna złożoność krajowych systemów podatkowych oraz ich mała stabilność przy zbyt częstych zmianach, są istotnymi przyczynami powstawania luk podatkowych, niesprawiedliwości systemów podatkowych i słabej wiarygodności polityki podatkowej; podkreśla w tym kontekście, że fragmentacja podatkowa stanowi przeszkodę w realizacji europejskiej unii rynków kapitałowych;

Stan realizacji i ocena działań unijnych, międzynarodowych i krajowych

35. uznaje, że w związku z kryzysem gospodarczym i aferą LuxLeaks zajęcie się problemem agresywnego planowania podatkowego stosowanego przez korporacje wielonarodowe jest jednym z priorytetów politycznych państw członkowskich, UE, OECD i G20, ale wyraża ubolewanie, że w praktyce nie osiągnięto dotychczas znaczącego postępu, z wyjątkiem zakończonego właśnie projektu OECD pod auspicjami G20 dotyczącego BEPS, który nie został jeszcze wdrożony na szczeblu krajowym;

36. w tym kontekście zauważa, że wiele państw członkowskich wprowadziło lub zamierza przyjąć środki mające na celu walkę z unikaniem opodatkowania, w szczególności w związku z ograniczeniem możliwości odliczania odsetek, przepisami dotyczącymi zapobiegania nadużyciom, lepszą definicją pojęcia „stałe miejsce prowadzenia działalności” (w tym opracowanie testów istoty ekonomicznej transakcji w celu skuteczniejszego określania sytuacji podatkowej firm), możliwym wykluczeniem firm stosujących niewłaściwe praktyki z przetargów publicznych lub publikacją systemów planowania podatkowego, które mogą posłużyć do odzyskania wiarygodności systemu podatkowego oraz do zmniejszenia luki czasowej między stworzeniem określonych systemów a podjęciem działań naprawczych, w tym na poziomie legislacyjnym;

⁽¹⁾ „Transfer pricing: Keeping it at arm's length”[Ceny transferowe: utrzymanie ich w warunkach pełnej konkurencji], OECD Observer 230, styczeń 2002 r. (poprawione w 2008 r.).

⁽²⁾ Izba Gmin Zjednoczonego Królestwa, przesłuchanie przed Komisją Finansów Publicznych, 31 stycznia 2013 r.

Środa, 25 listopada 2015 r.

37. jest jednak zaniepokojony, że w obliczu braku współpracy jednostronne środki podejmowane przez państwa członkowskie w walce z erozją bazy podatkowej mogą przyczynić się do pogłębienia złożoności, powstania nowych rozbieżności i tym samym nowych możliwości unikania opodatkowania na rynku wewnętrznym; podkreśla, że każde rozbieżne wdrożenie przez państwa członkowskie wytycznych międzynarodowych lub unijnych może mieć ten sam skutek;

38. z zadowoleniem przyjmuje różne inicjatywy i wnioski ustawodawcze Komisji z ostatnich 20 lat, w tym najnowszy dotyczący poprawy koordynacji między systemami opodatkowania osób prawnych w państwach członkowskich, w celu wzmocnienia rynku wewnętrznego, rozwiązania problemów związanych z podwójnym opodatkowaniem lub podwójnym nieopodatkowaniem oraz utrzymania prawa państw członkowskich do skutecznego opodatkowania; ubolewa jednak nad tym, że jak dotąd Rada przyjęła tylko niewielką ich liczbę z powodu wymogu jednomyślności oraz z uwagi na fakt, że niektóre państwa członkowskie uparcie twierdzą, iż mogą zyskać więcej w pojedynkę dzięki lukom w nieskoordynowanym systemie podatkowym niż razem dzięki koordynacji działań;

39. z zadowoleniem przyjmuje opublikowanie nowego pakietu w sprawie polityki podatkowej i zwraca się do Komisji o dążenie do zapewnienia sprawiedliwego systemu opodatkowania opierającego się na zasadzie, że podatki należy płacić w kraju, w którym osiągnane są zyski, co pozwoli uniknąć zakłóceń rynku i nieuczciwej konkurencji;

40. podkreśla, że stworzona przez państwa członkowskie w 1998 r. Grupa ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) – nazywana dalej „grupą” – umożliwiła w późnych latach 90. i po roku 2000 wyeliminowanie najbardziej szkodliwych ówczesnych indywidualnych praktyk podatkowych dzięki zastosowaniu dwutorowego podejścia opartego na prawie miękkiem polegającego na wycofywaniu istniejących środków podatkowych, które skutkowały szkodliwą konkurencją podatkową, i unikaniu wprowadzania takich środków w przyszłości („zawieszenie”);

41. wyraża ubolewanie, że – jak się wydaje – tempo pracy grupy spadło; zauważa, że niektóre z ponad 100 środków wycofanych w wyniku jej działalności zostały zastąpione w państwach członkowskich środkami podatkowymi o podobnie szkodliwych skutkach; odnotowuje, że reakcją organów podatkowych na zalecenia grupy było stworzenie nowych struktur o takich samych szkodliwych skutkach jak te wycofane przez grupę; ubolewa, że podejmowane w przeszłości próby wzmocnienia jej zarządzania i mandatu oraz dostosowania i rozszerzenia metod i kryteriów pracy określonych w kodeksie w celu zwalczania nowych form szkodliwych praktyk podatkowych w obecnym otoczeniu gospodarczym zakończyły się niepowodzeniem; popiera ostatnie propozycje Komisji w tej sprawie określone w jej planie działania z dnia 17 czerwca 2015 r. na rzecz sprawiedliwego i wydajnego systemu opodatkowania osób prawnych w UE;

42. ubolewa, że pomimo ambitnych celów głoszonych już od 1997 r. utrzymuje się konkurencja podatkowa między państwami członkowskimi, wynikająca nie tyle z różnic w stawkach podatkowych, co z różnorodności krajowych zasad obliczania podstawy opodatkowanego zysku, co od dziesięcioleci nieodmiennie ilustrują rozbieżności między nominalnymi a efektywnymi stawkami podatku od osób prawnych stosowanymi przez państwa członkowskie;

43. wyraża też ubolewanie, że początkowy status grupy i jej zasady zarządzania pozostawiały zbyt dużo miejsca na polityczne negocjacje i kompromisy w dążeniu do osiągnięcia „szerokiego konsensusu” (tzn. faktycznie niemal jednomyślności z możliwością wyrażania zastrzeżeń w przypisach do dokumentu) odnośnie do oceny szkodliwych praktyk, co odbiło się na wiarygodności i kompletności jej prac, a czasami prowadziło do umyślnego niepublikowania sprawozdań i niereagowania na nie – jak to miało miejsce w przypadku sprawozdania z 1999 r. przygotowanego przez kancelarię Simmons & Simmons na temat praktyk administracyjnych; uważa za godne ubolewania, że na wycofywanie istniejących środków wpływały negatywnie opóźnienia polityczne, umożliwiając w niektórych przypadkach korzystanie z nich nowym podmiotom po upływie terminu, co wynika też z bardzo słabych mechanizmów grupy związanych z odpowiedzialnością i nadzorem;

44. podkreśla zasadniczo, że choć jednostkowe podejście kodeksu spowodowało, że państwa członkowskie konkurują teraz ze sobą w większym stopniu za pośrednictwem ogólnych środków, nie rozwiązało jednak systemowej słabości niekompletnych ram opodatkowania osób prawnych w UE, które wymagają szerszej zakrojonego przeglądu;

Środa, 25 listopada 2015 r.

45. odnotowuje też wysiłki związane ze stworzeniem platformy na rzecz dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych, która skupia różne podmioty celem wypracowania konsensusu w kwestii unikania opodatkowania, szczególnie w międzynarodowym kontekście, oraz Wspólnego Forum UE ds. Cen Transferowych, które wydaje szereg wytycznych dotyczących kwestii technicznych związanych z ustalaniem cen transferowych; podkreśla, że jak dotąd organy te przyczyniły się do wprowadzenia niewielkich korekt do ram opodatkowania osób prawnych; ubolewa nad tym, że wytyczne opublikowane przez Wspólne Forum UE ds. Cen Transferowych jak dotychczas w niewystarczającym stopniu rozwiązały problem unikania opodatkowania; wyraża ubolewanie z powodu braku równowagi w składzie Wspólnego Forum UE ds. Cen Transferowych, pomimo ostatniej zmiany członków; sprzeciwia się ponadto praktyce angażowania w prace nad wytycznymi dotyczącymi ustalania cen transferowych ekspertów podatkowych, którzy jednocześnie mogą doradzać swoim klientom stosowanie strategii agresywnego planowania podatkowego, a zatem być w sytuacji konfliktu interesów;

46. podkreśla, że prawodawstwo UE (dyrektywy dotyczące spółek dominujących i spółek zależnych, odsetek i należności licencyjnych, łączenia się spółek i współpracy administracyjnej), mimo że reguluje ograniczoną liczbę kwestii związanych z opodatkowaniem osób prawnych, zdołało rozwiązać specyficzne problemy, z jakimi borykają się państwa członkowskie i firmy prowadzące działalność w kilku państwach; podkreśla, że środki te, pierwotnie stworzone w celu zlikwidowania podwójnego opodatkowania, pociągają za sobą pewne mimowolne, odwrotne do zamierzonych skutki dla unikania opodatkowania i czasami prowadzą do podwójnego nieopodatkowania; z zadowoleniem przyjmuje niedawne przyjęcie przez Radę zmian do dyrektywy w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych, mających na celu wprowadzenie ogólnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom i rozwiązanie problemu rozbieżności dotyczących pożyczek hybrydowych; zmiany te wejdą w życie pod koniec 2015 r., co pozwala oczekiwać, że pomogą usunąć niektóre możliwości unikania opodatkowania w UE;

47. przypomina o przepisach dyrektywy Rady 2011/16/UE o współpracy administracyjnej mającej na celu promowanie wymiany wszytkich istotnych informacji podatkowych; uważa, że automatyczna, niezwłoczna i wszechstronna wymiana informacji podatkowych oraz ich skuteczne przetwarzanie miałyby wyraźny skutek odstraszający, zniechęcając do uchylania się od opodatkowania i wprowadzania szkodliwych praktyk podatkowych, a państwa członkowskie i Komisja uzyskałyby wszystkie informacje niezbędne do reagowania na te praktyki;

48. ubolewa nad nieskutecznością obecnych ram legislacyjnych i ram monitorowania wymiany informacji o środkach podatkowych, zważywszy że istnieją dowody potwierdzające, iż obowiązujące wymogi w zakresie spontanicznej wymiany informacji lub wymiany na żądanie nie są przestrzegane; wyraża ubolewanie, że praktycznie żadne państwo członkowskie nie prowadzi wymiany informacji, które mogą mieć wpływ na kraje partnerskie UE; ubolewa z powodu braku koordynacji między Komisją a właściwymi organami państw członkowskich;

49. wyraża ubolewanie, że informacje podatkowe są bardzo rzadko dobrowolnie wymieniane pomiędzy państwami członkowskimi; z zadowoleniem przyjmuje automatyczną wymianę informacji, która nie opiera się już na zasadzie wzajemności; zwraca uwagę na problemy strukturalne systemu opartego na swobodzie decydowania, które informacje należy przekazać, a które nie, wyposażonego w słabe systemy monitorowania, co bardzo utrudnia stwierdzenie jakichkolwiek naruszeń wymogu wymiany informacji;

50. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do propagowania automatycznej wymiany informacji podatkowych jako przyszłego europejskiego i międzynarodowego standardu przejrzystości; wzywa Komisję w pierwszej kolejności do wywiązania się ze spoczywającego na niej obowiązku strażniczki traktatów i do podjęcia wszelkich działań niezbędnych do zagwarantowania należytego przestrzegania obowiązujących przepisów UE i określonej w traktatach zasady lojalnej współpracy państw członkowskich; z zadowoleniem przyjmuje propozycję grupy ekspertów zajmującej się automatyczną wymianą informacji finansowych dotyczącą zbadania możliwości wsparcia krajów rozwijających się w zakresie automatycznej wymiany informacji przez przyjęcie porozumień o wymianie o charakterze niewzajemnym;

51. zauważa, że zasady pomocy państwa i związane z nią sankcje są przydatne jako środek reagowania na najbardziej nieuczciwe i prowadzące do zakłóceń szkodliwe praktyki podatkowe oraz mogą mieć wyraźny skutek odstraszający;

52. z zadowoleniem przyjmuje pakiet Komisji dotyczący przejrzystości podatkowej w sprawie automatycznej wymiany informacji między państwami członkowskimi w zakresie interpretacji prawa podatkowego z marca 2015 r. oraz plan działania na rzecz sprawiedliwego i wydajnego systemu opodatkowania osób prawnych w UE z czerwca 2015 r.; podkreśla jednak, że teksty te można uznać jedynie za pierwsze kroki we właściwym kierunku oraz że pilnie potrzebne są spójne

Środa, 25 listopada 2015 r.

ramy przepisów legislacyjnych i koordynacji administracyjnej, które będą korzystne również dla MŚP i korporacji wielonarodowych wspierających prawdziwy wzrost gospodarczy i płacących swoją część należnych podatków na rynku wewnętrznym;

53. z zadowoleniem przyjmuje niedawne porozumienie w odniesieniu do planu działania OECD w sprawie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków, który po kolejnych apelach o podjęcie działań wyrażanych na szczytach G7 i G20 próbuje rozwiązać pojedyncze problemy dotyczące funkcjonowania międzynarodowego systemu opodatkowania osób prawnych dzięki propozycji globalnych systematycznych działań na rzecz ich rozwiązania; ubolewa nad późnym i nierównym włączaniem krajów rozwijających się w proces realizacji planu OECD, w którym kraje te powinny uczestniczyć na sprawiedliwych warunkach; wyraża również ubolewanie z powodu braku ambicji niektórych wyników planu przeciwdziałania BEPS w dziedzinie szkodliwych systemów podatkowych, gospodarki cyfrowej i przejrzystości;

54. zauważa, że po dokładnej analizie „krytycznych punktów” międzynarodowego systemu podatkowego określono 15-punktowy plan przeciwdziałania BEPS, z czego siedem zostało zatwierdzonych na szczycie G20 w listopadzie 2014 r., a pozostałe punkty zostały przedstawione w październiku 2015 r.; podkreśla, że w kontekście ewoluującego otoczenia biznesowego działania te mają na celu zaradzenie problemom z przejrzystością, np. przez wydawanie wytycznych dotyczących sprawozdawczości w podziale na kraje, z brakiem istoty ekonomicznej w przypadku niektórych uzgodnień dotyczących unikania opodatkowania oraz z większą spójnością przepisów międzynarodowych;

55. ostrzega jednak przed kompromisami, które mogą się okazać dalekie od początkowych celów lub doprowadzić do rozbieżnych interpretacji na szczeblu krajowym; podkreśla ponadto, że dotychczas w zasadzie nie było skutecznego monitoringu wdrażania wytycznych OECD w państwach, które je zatwierdziły, i że nawet najlepiej opracowane rozwiązania nie mogą być skuteczne, jeśli nie są odpowiednio kontrolowane i wprowadzane w życie;

56. podkreśla komplementarny charakter działalności UE i OECD w tej dziedzinie; uważa, że biorąc pod uwagę stopień integracji UE musi ona wyjść poza propozycje dotyczące erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków, jeśli chodzi o koordynację i konwergencję służące unikaniu wszelkich form szkodliwej konkurencji podatkowej na rynku wewnętrznym; jest przekonany, że oprócz pilnowania, by jej własna konkurencyjność nie ucierpiała, UE mogłaby wprowadzić efektywniejsze mechanizmy zapewniania uczciwej konkurencji podatkowej i prawa państw członkowskich do skutecznego opodatkowania zysków osiągniętych na ich terytoriach;

Dochodzenia Komisji w sprawie pomocy państwa: przegląd i wyniki

57. podkreśla, że na rynku wewnętrznym nowe podmioty i przedsiębiorstwa, w tym MŚP, które nie stosują praktyk agresywnego planowania podatkowego są w gorszej sytuacji niż korporacje wielonarodowe, które mogą przenosić zyski lub stosować inne formy agresywnego planowania podatkowego za pośrednictwem rozmaitych decyzji i instrumentów, do których mają dostęp jedynie z racji swojej wielkości i zdolności do prowadzenia działalności międzynarodowej; zauważa z zaniepokojeniem, że w zasadzie niższe zobowiązania podatkowe oznaczają dla korporacji większe zyski po opodatkowaniu i w związku z tym tworzą nierówne warunki działania dla ich konkurentów na rynku wewnętrznym, którzy nie uciekają się do agresywnego planowania podatkowego i podtrzymują związek między miejscem osiągnięcia zysków a miejscem opodatkowania; zwraca uwagę, że te zakłócenia w zakresie równych warunków działania na korzyść korporacji wielonarodowych przeczą fundamentalnej zasadzie jednolitego rynku;

58. podkreśla, że OECD⁽¹⁾ zwraca uwagę na stosowanie przez niektóre korporacje wielonarodowe strategii, które umożliwiają im płacenie zaledwie 5 % podatku od osób prawnych, podczas gdy mniejsze firmy płacą do 30 %; jest zaniepokojony, że zgodnie z niektórymi badaniami⁽²⁾ obciążenia związane z podatkiem od osób prawnych dla firm prowadzących działalność transgraniczną są przeciętnie do 30 % niższe niż dla krajowych firm prowadzących działalność tylko w jednym państwie; uważa za niedopuszczalne, że w wyniku tych strategii niektóre korporacje wielonarodowe mogą płacić podatki, których efektywna stawka podatkowa jest bardzo niska, podczas gdy niektóre MŚP muszą płacić wszystkie należne podatki;

⁽¹⁾ Komunikat prasowy OECD „OECD urges stronger international co-operation on corporate tax” [OECD domaga się ściślejszej współpracy międzynarodowej w dziedzinie opodatkowania osób prawnych], 12.2.2013.

⁽²⁾ „SME taxation in Europe – an empirical study of applied corporate income taxation for SMEs compared to large enterprises” [Opodatkowanie MŚP w Europie – empiryczna analiza stosowanych podatków dochodowych od osób prawnych wobec MŚP w porównaniu z dużymi przedsiębiorstwami], Komisja Europejska, maj 2015 r., oraz P.Egger, W. Eggert i H. Winner (2010), „Saving taxes through foreign plant ownership” [Oszczędności podatkowe dzięki prawom własności zagranicznych zakładów], *Journal of International Economics* 81, s. 99–108.

Środa, 25 listopada 2015 r.

59. podkreśla, że to zakłócenie dotyczące decyzji podmiotów gospodarczych, rozpatrywane na podstawie oczekiwanych zwrotów po opodatkowaniu, powoduje nieoptymalną alokację zasobów w UE i na ogół obniża poziom konkurencji, wpływając w ten sposób na wzrost i zatrudnienie;

60. podkreśla, że niektóre szkodliwe praktyki podatkowe mogą podlegać zasadom podatkowej pomocy państwa, szczególnie w zakresie, w jakim mogą w ten sam sposób umożliwiać uzyskanie „selektywnej” korzyści i pociągać za sobą zakłócenia konkurencji na rynku wewnętrznym; zauważa, że w przeszłości prace grupy ds. pomocy państwa i Grupy ds. Kodeksu Postępowania uzupełniały się wzajemnie, zwłaszcza w 1999 r. i w pierwszej połowie minionej dekady; podkreśla, że egzekwowanie unijnych reguł konkurencji wzmocniło presję prawną będącą uzupełnieniem procesu decyzyjnego grupy opartego na prawie miękkim, kompensując po części brak innych skutecznych instrumentów przeciwdziałania unikaniu opodatkowania na szczeblu UE;

61. odnotowuje ważne wydarzenia w ciągu ostatnich 20 lat w związku z ramami analitycznymi Komisji dotyczącymi podatkowej pomocy państwa, które umożliwiły wprowadzenie większej jasności do definicji i analizy pomocy państwa uzyskiwanej za pośrednictwem środków podatkowych oraz systematyczniejsze przeciwdziałanie takim środkom; odnotowuje w szczególności wytyczne Komisji z 1998 r. dotyczące stosowania zasad pomocy państwa do środków związanych z bezpośrednim opodatkowaniem działalności gospodarczej, sprawozdanie w tej sprawie z 2004 r. i różne ważne orzeczenia wydane po 2000 r.; z zadowoleniem przyjmuje zainicjowanie w 2014 r. – w ramach procesu Komisji dotyczącego unowocześnień polityki w dziedzinie pomocy państwa – konsultacji publicznych w sprawie projektu wytycznych mających na celu wyjaśnienie pojęcia pomocy państwa zgodnie z art. 107 TFUE, które obejmuje elementy dotyczące podatkowej pomocy państwa, a w szczególności interpretacji indywidualnych prawa podatkowego;

62. stwierdza, że w ostatnich dziesięcioleciach powstało coraz bardziej utrwalone orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości dotyczące stosowania przepisów w dziedzinie pomocy państwa w odniesieniu do środków podatkowych państw członkowskich, ostatnio w 2011 r. w sprawie dotyczącej Gibraltaru ⁽¹⁾;

63. zauważa, że Trybunał Sprawiedliwości kładł nacisk na zasadę „treści nad formą”, zgodnie z którą skutki gospodarcze danego środka są punktem odniesienia przy ocenie;

64. dlatego stwierdza, że Trybunał Sprawiedliwości ustalił na podstawie zakazu przyznawania pomocy państwa dalekosiężne wymogi dotyczące kompetencji państw członkowskich w dziedzinie prawa podatkowego;

65. zauważa, że koncepcja „charakteru i ogólnej struktury krajowego systemu” jest centralnym punktem odniesienia przy ocenie, czy bezpośrednie lub pośrednie środki podatkowe są selektywne czy nie, i tym samym zgodne bądź niezgodne z rynkiem wewnętrznym, a ponadto że wszelka pomoc państwa powinna być oceniana w stosunku do już istniejącej równowagi; podkreśla, że unijnym punktem odniesienia przy ocenie potencjalnych zakłóceń jest krajowy system odniesienia ⁽²⁾, w związku z czym nie wszystkie zakłócenia konkurencji i szkodliwe praktyki podatkowe na rynku wewnętrznym mogą zostać objęte obowiązującymi regułami konkurencji; zauważa w związku z tym, że samo pełne egzekwowanie tych reguł nie umożliwiłoby rozwiązania problemu unikania opodatkowania osób prawnych w UE;

66. zauważa, że według danych przekazanych właściwej komisji specjalnej PE ⁽³⁾ przez Komisję tylko 65 spraw dotyczących podatkowej pomocy państwa zostało formalnie zbadanych przez Komisję, z czego 7 dotyczyło interpretacji indywidualnych prawa podatkowego, a jedynie 10 wszczęto w następstwie formalnych powiadomień państw członkowskich;

⁽¹⁾ Sprawy C-106/09 P i C-107/09 P Komisja przeciwko Government of Gibraltar i Zjednoczonemu Królestwu, wyrok z dnia 15 listopada 2011 r.

⁽²⁾ Jeżeli środki przyjęte przez państwa członkowskie dotyczą całego systemu podatkowego, wówczas stanowią one elementy organizacji ogólnej polityki podatkowej, a nie pomoc państwa.

⁽³⁾ Komunikat skierowany do komisji TAXE przez komisarz M. Vestager w dniu 29 kwietnia 2015 r.

Środa, 25 listopada 2015 r.

67. podkreśla, że Komisja rozpatrzyła jedynie niewielką liczbę spraw z dziedziny podatkowej pomocy państwa w drugiej połowie minionej dekady i że najnowsze postępowania dotyczące pomocy państwa obejmują:

- wszczęcie w czerwcu 2013 r. śledztwa w sprawie praktyk w zakresie interpretacji prawa podatkowego w siedmiu państwach członkowskich, rozszerzonego na wszystkie państwa członkowskie w grudniu 2014 r.,
- wszczęcie w październiku 2013 r. dochodzenia mającego ustalić, czy gibraltarski system opodatkowania osób prawnych faworyzuje niektóre przedsiębiorstwa, które to dochodzenie rozszerzono w październiku 2014 r. w celu zbadania stosowanych na tym terytorium interpretacji prawa podatkowego;
- równoległe wszczęcie osobnego śledztwa w sprawie systemów opodatkowania własności intelektualnej (korzystne opodatkowanie dochodów z patentów),
- wszczęcie w czerwcu 2014 r. formalnych dochodzeń w trzech sprawach: Apple w Irlandii, Fiat Finance and Trade w Luksemburgu oraz Starbucks w Holandii, zakończonych w październiku 2015 r., a następnie wszczęcie w październiku 2014 r. dochodzenia w sprawie firmy Amazon w Luksemburgu,
- wszczęcie w lutym 2015 r. formalnego dochodzenia w sprawie systemu opodatkowania w Belgii (system indywidualnych interpretacji prawa podatkowego dotyczących opodatkowania nadmiernych zysków);

68. podkreśla, że toczące się i zakończone dochodzenia Komisji i informacje ujawnione w aferze LuxLeaks wskazują na to, że niektóre państwa członkowskie nie wywiązały się ze spoczywającego na nich zobowiązania prawnego⁽¹⁾ do informowania Komisji o wszystkich potencjalnych przypadkach pomocy państwa;

69. podkreśla, że dochodzenia te ujawniły jedynie bardzo ograniczoną liczbę niektórych typowych praktyk, które mają wpływ na podlegający opodatkowaniu zysk przypisywany niektórym jednostkom zależnym korporacji wielonarodowych w drodze ustalania cen transferowych; jest zaniepokojony, że obecne zasoby właściwych służb Komisji mogą zmniejszyć jej zdolność do rozpatrywania znacznie większej liczby spraw i przeprowadzania systematycznych kontroli w celu ustalenia, czy dalsze praktyki w dziedzinie opodatkowania osób prawnych – oprócz tych opartych na ustalaniu cen transferowych – mogą być niezgodne z przepisami dotyczącymi pomocy państwa;

70. wyraża zdecydowane poparcie dla podejścia Komisji, która nie spieszy się w celu gruntownego zbadania toczących się spraw przy zachowaniu należytej staranności; uważa, że wynik dochodzeń przyczyni się do opracowania precyzyjniejszych i skuteczniejszych wytycznych dotyczących podatkowej pomocy państwa i ustalania cen transferowych oraz zmusi państwa członkowskie do odpowiedniego skorygowania stosowanych praktyk; zwraca się jednak do Komisji o jak najszybsze zakończenie toczących się dochodzeń dotyczących podatkowej pomocy państwa bez uszczerbku dla ich jakości i wiarygodności oraz oczekuje z dużym zainteresowaniem na ich wyniki; prosi Komisję o regularne informowanie Parlamentu Europejskiego o tych dochodzeniach; apeluje do Komisji o domaganie się zwrotu każdego brakującego euro w przypadku potwierdzenia w toczących się dochodzeniach zarzutów o stosowanie nielegalnej pomocy państwa;

71. podkreśla, że w przypadku naruszenia przepisów UE toczące się dochodzenia mogłyby doprowadzić do odzyskania przez państwo członkowskie, które zatwierdziło dane środki podatkowe, kwoty odpowiadającej nielegalnej pomocy państwa przyznanej przedsiębiorstwom będącym jej beneficjentami; podkreśla, że choć może to mieć wyraźny negatywny wpływ na reputację danego państwa członkowskiego, stanowi de facto nagrodę za nieprzestrzeganie przepisów, co w razie wątpliwości raczej nie zniechęci państw członkowskich do przyznawania nielegalnej pomocy państwa i nieuczciwych ulg podatkowych, a zamiast tego zwalnia je z odpowiedzialności za przestrzeganie unijnych zasad pomocy państwa i nie łagodzi strat finansowych w budżetach państw członkowskich, których to dotyczy; uważa ogólnie rzecz biorąc, że przepisy dotyczące pomocy państwa powinny określać kary, które będą skutecznie zniechęcać do przyznawania nielegalnej pomocy państwa;

⁽¹⁾ Jak określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania art. 108 TFUE w odniesieniu do obowiązku współpracy i dostarczania wszystkich niezbędnych dokumentów.

Środa, 25 listopada 2015 r.

72. zwraca też uwagę, że w przypadku nieuczciwego ustalania cen transferowych między transgranicznymi jednostkami zależnymi możliwe jest, iż korekta dochodów podatkowych (zwrot pomocy) będzie dotyczyć nie tylko państwa członkowskiego odpowiedzialnego za przyznanie korzystnego opodatkowania, lecz również innych państw, w których dokonano transakcji (korekta ex post cen transferowych i tym samym dochodu podlegającego opodatkowaniu); podkreśla, że w niektórych przypadkach mogłoby to prowadzić do podwójnego opodatkowania;

73. przypomina, że celem interpretacji prawa podatkowego powinno być zapewnienie pewności prawa i stworzenie uzasadnionych oczekiwań dla osób korzystających z tych interpretacji; podkreśla, że z uwagi na możliwość zakwestionowania interpretacji krajowych w świetle unijnych zasad dotyczących pomocy państwa istnieje ryzyko zalewu wniosków o interpretacje indywidualne ze strony poszczególnych państw członkowskich w celu uzyskania wcześniejszych wyjaśnień Komisji, które pozwolą administracji podatkowej i przedsiębiorstwom na uniknięcie niepewności prawa; podkreśla, że zwiększenie potencjału Komisji i usprawnione procesy przekazywania informacji są odpowiednimi sposobami radzenia sobie z coraz większym napływem zgłoszeń oraz zapewnieniem większej przejrzystości wymaganej od państw członkowskich w kwestiach podatkowych;

Państwa trzecie

74. wyraża zaniepokojenie, że negatywne skutki uboczne szkodliwych praktyk podatkowych stosowanych przez niektóre korporacje wielonarodowe wydają się dużo bardziej odczuwalne w krajach rozwijających się niż w krajach rozwiniętych⁽¹⁾, ponieważ dochody tych pierwszych w większym stopniu pochodzą z podatków od przedsiębiorstw, a ich systemy finansów publicznych, uregulowania prawne i zdolności administracyjne nie są tak wydajne, aby zapewnić ściągalność podatków i zwalczać te szkodliwe praktyki podatkowe; zwraca uwagę na opinię MFW⁽²⁾, zgodnie z którą kraje rozwijające się tracą w ujęciu relatywnym trzy razy więcej dochodów wskutek agresywnego planowania podatkowego niż kraje rozwinięte; podkreśla, że art. 208 traktatu lizbońskiego zobowiązuje państwa członkowskie do dostosowania swojej polityki w celu wsparcia rozwoju w krajach rozwijających się; podkreśla, że dogłębne analizy ex post efektów mnożnikowych związanych z praktykami podatkowymi państw członkowskich, których wyniki powinny być upubliczniane, powinny pomóc odpowiednio ukierunkować politykę w celu zadbania o to, by takie praktyki nie prowadziły do erozji bazy podatkowej innych państw członkowskich lub krajów trzecich;

75. podkreśla, że jednocześnie „zwycięzców” w światowej konkurencji podatkowej, czyli tych kilka krajów o atrakcyjnych stawkach podatku od osób prawnych zarówno z UE, jak i spoza jej terytorium, cechują pewne pozbawione porównania – w porównaniu do wielkości kraju i prawdziwej działalności gospodarczej – fundamentalne parametry gospodarcze, jeżeli przyjrzeć się na przykład liczbie mających tam siedziby firm na mieszkańca, kwotom zaksięgowanych zysków zagranicznych, BIZ lub wychodzących przepływów finansowych w porównaniu do PKB itd.; zauważa, że pokazuje to sztuczny charakter ich podstawy opodatkowania i przychodzących przepływów finansowych oraz brak związku – na który pozwalają obecne systemy podatkowe – pomiędzy miejscem wygenerowania zysku, a miejscem jego opodatkowania;

76. podkreśla, że konkurencja podatkowa wcale nie ogranicza się do państw członkowskich oraz ich terytoriów zależnych i stowarzyszonych, a większość zbadanych praktyk ma wymiar międzynarodowy, polegający na przenoszeniu zysków do jurysdykcji stosujących niskie podatki lub niestosujących ich wcale oraz jurysdykcji zapewniających tajemnicę transakcji, gdzie często nie prowadzi się żadnej znaczącej działalności gospodarczej; ubolewa nad brakiem skoordynowanego podejścia ze strony państw członkowskich wobec tych jurysdykcji, nie tylko jeżeli chodzi o wspólne działania lub odpowiedź na ich szkodliwe praktyki, lecz również – pomimo wysiłków Komisji – w odniesieniu do ich identyfikacji i określenia właściwych kryteriów; zdecydowanie popiera zatem wniosek Komisji z 2012 r., w którym zaproponowano konkretne kryteria zapewnienia uczciwej konkurencji, a także przejrzystości i wymiany informacji, jak również niedawną publikację – w pakiecie podatkowym Komisji z dnia 17 czerwca 2015 r. – wykazu niewspółpracujących jurysdykcji podatkowych, przygotowanego w wyniku przyjęcia wspólnego mianownika na podstawie list istniejących na szczeblu krajowym; podkreśla, że przygotowanie takiego wykazu to warunek wstępny podjęcia właściwych działań wobec tego typu jurysdykcji; uważa, że wykaz ten powinien być pierwszym etapem procesu prowadzącego do określenia ścisłej i obiektywnej definicji „rajów podatkowych”, która może być przydatna przy tworzeniu przyszłych wykazów, sporządzanych na podstawie jasnych uprzednio znanych kryteriów; zachęca Komisję Europejską do przeprowadzenia oceny przestrzegania tych kryteriów przez jurysdykcje europejskie;

⁽¹⁾ Analiza polityczna MFW pt. „Spillovers in international corporate taxation” [Efekt mnożnikowy w międzynarodowym systemie opodatkowania przedsiębiorstw], 9 maja 2014 r.

⁽²⁾ Dokument roboczy MFW pt. „Base erosion, profit shifting and developing countries” [Erozja bazy podatkowej, przenoszenie zysków a kraje rozwijające się], maj 2015 r.

Środa, 25 listopada 2015 r.

77. podkreśla, że działania OECD w tym zakresie przyniosły znaczące wyniki, jeżeli chodzi o przejrzystość i wymianę informacji; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności podpisanie przez prawie 100 krajów (sytuacja w czerwcu 2015 r.) wielostronnej konwencji OECD o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach podatkowych, która przewiduje współpracę administracyjną pomiędzy państwami w zakresie oceny i ściągania podatków, zwłaszcza jeżeli chodzi o walkę z unikaniem opodatkowania i uchylaniem się od niego;

78. podkreśla jednak, że prace OECD nad jej wcześniejszym wykazem niewspółpracujących rajów podatkowych były oparte na procesie politycznym, który doprowadził do arbitralnych kompromisów już podczas ustalania kryteriów mających zastosowanie do tych wykazów, takich jak wymóg zawarcia konwencji podatkowych z 12 innymi krajami, a w końcu do tego, że żadna jurysdykcja nie została uznana za niewspółpracujący raj podatkowy; zwraca uwagę, że obecne podejście OECD nadal opiera się na kryteriach, które odnoszą się do przejrzystości podatkowej i wymiany informacji i nie są wystarczająco kompleksowe, aby poradzić sobie ze szkodliwością niektórych praktyk podatkowych; uważa, że bez względu na jego zalety zmniejsza to wartość podejścia OECD, jeżeli chodzi o określanie jurysdykcji podatkowych, które przodują w praktykach unikania opodatkowania i szkodliwej konkurencji podatkowej na świecie; zaznacza w szczególności, że takie podejście nie odnosi się do żadnych jakościowych wskaźników pozwalających na obiektywną ocenę zgodności z dobrymi wzorcami zarządzania ani nie bierze pod uwagę danych ilościowych, takich jak zyski księgowo czy przychodzące i wychodzące przepływy finansowe, ani oddalenia tych ostatnich od rzeczywistości gospodarczej w danej jurysdykcji;

79. podkreśla również, że te wykazy mogą być wykorzystywane na szczeblu krajowym do wdrożenia krajowych środków ochrony i przepisów zapobiegających unikaniu opodatkowania wobec krajów trzecich (takich jak ograniczenie korzyści, zastosowanie testu głównego celu (ang. principal purpose test), zasady dotyczące przedsiębiorstw pod kontrolą zagraniczną itd.), a ograniczenia takich wykazów mogą zatem zmniejszać również zasięg i skuteczność środków krajowych mających zwalczać szkodliwe praktyki podatkowe;

80. jest przekonany, że zapewnienie uczciwej konkurencji na rynku wewnętrznym i ochrona podstawy opodatkowania w państwach członkowskich zależy w dużej mierze od zajęcia się najsłabszym ogniwem, jakim są wzajemne relacje z jurysdykcjami stosującymi niskie podatki lub niestosującymi ich wcale oraz jurysdykcjami zapewniającymi tajemnicę transakcji, pamiętając o tym, że określanie stawek podatkowych wchodzi w zakres kompetencji państw członkowskich, ponieważ istnienie możliwości przeniesienia podatków (np. brak podatku u źródła) do krajów trzecich, bez względu na praktyki podatkowe w tych krajach, zdecydowanie zwiększa możliwości unikania opodatkowania w UE;

81. podkreśla, że skoordynowane na szczeblu państw członkowskich podejście zarówno do krajów rozwijających się, jak i rozwiniętych mogłoby być dużo bardziej skuteczne w walce ze szkodliwymi praktykami podatkowymi i promowaniu większej wzajemności w kwestiach podatkowych;

82. podkreśla, że – w odpowiedzi na naciski zarówno ze strony UE, jak i G20 w odniesieniu do kwestii przejrzystości podatkowej i w kontekście kryzysu gospodarczego i zadłużeniowego – niektóre kraje trzecie podpisały wreszcie z UE umowy o wymianie informacji w sprawach podatkowych, co powinno poprawić współpracę z tymi państwami; zwraca uwagę, że w przypadku Szwajcarii umowę podpisano w maju 2015 r. po długim okresie przejściowym, podczas którego ten ważny dla UE partner handlowy korzystał z uprzywilejowanego dostępu do jednolitego rynku, a jednocześnie nie współpracował w innych obszarach, w szczególności w odniesieniu do opodatkowania;

83. zauważa niewielkie postępy w toczących się negocjacjach w sprawie podpisania podobnych umów o współpracy z San Marino, Monako, Liechtensteinem i Andorą; ubolewa nad tym, że Komisja nie ma podobnego europejskiego mandatu do negocjacji umów o automatycznej wymianie informacji z terytoriami zamorskimi, które obecnie obejmuje unijna dyrektywa w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności;

84. z zaniepokojeniem zauważa, że wiele krajów rozwijających się znajduje się w szczególnie trudnej sytuacji z uwagi na działania korporacji wielonarodowych mające na celu unikanie opodatkowania, a główną przyczyną uszczuplenia dochodów w budżetach krajowych krajów rozwijających się są praktyki ustalania cen transferowych przez korporacje wielonarodowe⁽¹⁾; podkreśla ponadto, że kraje te mają bardzo słabą pozycję przetargową wobec niektórych korporacji wielonarodowych lub bezpośrednich inwestorów zagranicznych poszukujących na świecie odliczeń i zwolnień od podatku; potępia to, że roczne straty w budżetach krajowych dochodów z podatków szacuje się na kwotę 91⁽²⁾ mld EUR do

⁽¹⁾ Badanie pt. „Tax revenue mobilisation in developing countries: issues and challenges” [Mobilizacja dochodów podatkowych w krajach rozwijających się: problemy i wyzwania], Parlament Europejski, kwiecień 2014 r.

⁽²⁾ Sprawozdanie UNCTAD dotyczące inwestycji światowych za rok 2015, Konferencja Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju.

Środa, 25 listopada 2015 r.

125 mld EUR dochodów podatkowych rocznie ⁽¹⁾;

85. przypomina państwom członkowskim, że na mocy Traktatu z Lizbony są one zobowiązane do przestrzegania zasady spójności polityki rozwoju i muszą zapewnić zgodność polityki podatkowej z unijnymi celami rozwoju; zachęca państwa członkowskie UE do przeprowadzenia analiz skutków ubocznych ich polityk podatkowych i ich wpływu na kraje rozwijające się – zgodnie z zaleceniem MFW;

Wnioski i zalecenia

86. w oparciu o mandat powierzony przez PE komisji specjalnej i pomimo różnorodnych ograniczeń i przeszkód napotkanych podczas realizacji misji informacyjnych oraz ze strony innych instytucji UE, niektóre państwa członkowskie i korporacje wielonarodowe:

- bez uszczerbku dla wyników prowadzonych przez Komisję dochodzeń w sprawie pomocy państwa, zebrane informacje wskazują na to, że w szeregu przypadków państwa członkowskie nie spełniły wymogów art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ dokonały interpretacji prawa podatkowego i wprowadziły inne środki o podobnym charakterze lub skutkach, które ze względu na preferencyjne traktowanie niektórych przedsiębiorstw zakłóciły konkurencję na rynku wewnętrznym,
- niektóre państwa członkowskie nie wdrożyły w pełni art. 108 TFUE, ponieważ nie powiadomiły formalnie Komisji o planach wprowadzenia pomocy podatkowej, tym samym naruszając również odpowiednie przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999; podkreśla w związku z tym, że Komisja nie była w stanie prowadzić stałego badania wszystkich systemów pomocy, jak stanowi art. 108 TFUE, ponieważ nie miała dostępu do wszystkich właściwych informacji, przynajmniej nie przed 2010 r., tj. okresem badanym w ramach toczących się dochodzeń,
- państwa członkowskie nie wywiązały się z zobowiązań określonych w dyrektywach Rady 77/799/EWG i 2011/16/UE, ponieważ nie przekazywały sobie i nadal nie przekazują dobrowolnie informacji podatkowych, nawet w przypadkach, w których – pomimo marginesu swobody uznania przewidzianego w tych dyrektywach – wystąpiły jasne przesłanki ku temu by spodziewać się, że może dojść do strat podatkowych w innych państwach członkowskich lub że sztuczne transfery zysków w obrębie korporacji mogą prowadzić do oszczędności podatkowych,
- niektóre państwa członkowskie nie przestrzegały również zasady lojalnej współpracy określonej w art. 4 ust. 3 TUE, ponieważ nie podjęły wszystkich odpowiednich środków, ogólnych lub szczegółowych, celem wywiązania się z zobowiązań;
- analiza poszczególnych przypadków naruszeń prawa wspólnotowego w odniesieniu do ww. punktów nie była możliwa, ponieważ państwa członkowskie, Rada i Komisja nie przekazały szczegółowych informacji;
- wreszcie Komisja nie wywiązała się ze swojej roli strażniczki traktatów powierzonej jej na mocy art. 17 ust. 1 TUE, ponieważ nie podjęła działań w tej sprawie ani kroków niezbędnych do zagwarantowania, że państwa członkowskie wywiążą się ze swoich zobowiązań, w szczególności określonych w dyrektywach Rady 77/799/EWG i 2011/16/UE, pomimo uzyskanych dowodów na takie uchybienia; Komisja nie dopełniła obowiązków wynikających z art. 108 traktatu lizbońskiego dotyczącego funkcjonowania rynku wewnętrznego, ponieważ nie wszczęła w przeszłości dochodzeń w sprawie pomocy państwa;

87. potępia fakt, że komisji nie ujawniono wcale kilku dokumentów podatkowych z posiedzeń Grupy ds. Kodeksu Postępowania, o które wystąpiono, lub ujawniono je tylko częściowo, chociaż niektóre z nich przekazano już konkretnym obywatelom, którzy wystąpili o nie na podstawie procedury dostępu do dokumentów, co doprowadziło do tego, że Parlament Europejski był gorzej poinformowany o stanowisku państw członkowskich w sprawach podatkowych niż europejscy obywatele; ubolewa także nad faktem, że Komisja ujawniła niecałe 5 % dokumentów z całkowitej puli dokumentów, o które wystąpiono, liczącej szacunkowo około 5 500 pozycji; ubolewa nad brakiem współpracy z komisją ze strony Komisji i Rady, co utrudnia komisji realizację jej mandatu;

⁽¹⁾ Sprawozdanie organizacji Christian Aid z 2008 r.

Środa, 25 listopada 2015 r.

88. biorąc pod uwagę, że Parlament aktualnie nie posiada uprawnień do prowadzenia dochodzenia, wzywa Komisję i Radę Europejską do pilnego porozumienia się w sprawie omawianego wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego w sprawie szczegółowych przepisów regulujących egzekwowanie przez Parlament Europejski jego prawa do prowadzenia dochodzeń⁽¹⁾, aby dać Parlamentowi Europejskiemu autentyczne uprawnienia dochodzeniowe konieczne do wykonywania jego prawa do prowadzenia dochodzeń;

89. wzywa Komisję do zastanowienia się, czy możliwe jest jeszcze wszczęcie postępowań przed Trybunałem Sprawiedliwości w sprawie wspomnianych wyżej naruszeń;

90. wzywa państwa członkowskie do przestrzegania zasady opodatkowania dochodu w miejscu jego uzyskania;

91. wzywa państwa członkowskie i instytucje UE – będące politycznie odpowiedzialnymi za obecną sytuację – do wyeliminowania szkodliwej konkurencji podatkowej i pełnej współpracy w celu zlikwidowania rozbieżności pomiędzy systemami podatkowymi (i powstrzymania się od tworzenia kolejnych) i usunięcia szkodliwych środków podatkowych, które tworzą warunki umożliwiające masowe unikanie opodatkowania przez korporacje wielonarodowe oraz erozję bazy podatkowej na rynku wewnętrznym; w tym kontekście wzywa państwa członkowskie do powiadomienia Komisji i innych państw członkowskich o wszelkich istotnych zmianach w krajowym prawie podatku od osób prawnych, które mogłyby mieć wpływ na ich efektywne stawki podatkowe lub dochody podatkowe jakiegokolwiek innego państwa członkowskiego; podkreśla, że państwa członkowskie odgrywające zasadniczą rolę w umożliwianiu uchylania się od opodatkowania powinny wziąć na siebie odpowiedzialność i stanąć na czele działań mających służyć poprawie współpracy podatkowej w UE;

92. apeluje do szefów państw i rządów UE o podjęcie nowych jasnych zobowiązań politycznych do bezzwłocznego zajęcia się tą sytuacją, której nie można dłużej tolerować, również ze względu na jej wpływ na budżety krajowe, objęte już przepisami konsolidacji budżetowej, oraz na podatki podatkowe płacone przez innych podatników, w tym MŚP i obywateli; w tym kontekście podkreśla, że zamierza w pełni wykorzystać swoje uprawnienia i jest gotów wprowadzić skuteczniejszą kontrolę polityczną w bliskiej współpracy z parlamentami narodowymi;

93. wzywa Komisję do spełnienia swoich obowiązków jako strażniczki traktatów i zapewnienia pełnej zgodności z prawem UE i zasadą lojalnej współpracy pomiędzy państwami członkowskimi; wzywa Komisję do podejmowania dalszych działań prawnych w sposób systematyczny zgodnie z uprawnieniami powierzonymi Komisji na mocy traktatu; wzywa zatem Komisję do wzmocnienia wewnętrznych zdolności, możliwe przez stworzenie odrębnego departamentu ds. podatkowych w ramach swoich służb w celu zarówno obsługi rosnącej liczby zgłoszeń o pomocy państwa w dziedzinie polityki konkurencji, jak i z uwagi na zwiększenie obowiązków koordynacyjnych dotyczących nowych środków związanych z przejrzystością podatkową;

94. wzywa państwa członkowskie do dostarczenia Komisji wszystkich informacji niezbędnych jej do odgrywania bez utrudnień roli strażniczki traktatów;

95. wzywa Komisję do promowania dobrych praktyk ustalania cen transferowych i wyceny pożyczek i opłat finansowych w transakcjach wewnątrz grupy w celu dostosowania ich do aktualnych cen rynkowych;

96. podkreśla, że państwa członkowskie zachowują wyłączną kompetencję w odniesieniu do ustalania stawek podatku od osób prawnych; nalega jednak, aby konkurencja podatkowa w UE i wobec krajów trzecich odbywała się w otoczeniu jasnych przepisów, które gwarantować będą uczciwą konkurencję pomiędzy firmami na rynku wewnętrznym; wzywa państwa członkowskie przede wszystkim do zapewnienia warunków przyjaznych dla przedsiębiorstw, charakteryzujących się między innymi stabilnością gospodarczą, finansową i polityczną, jak również pewnością prawa i prostotą przepisów podatkowych; z uwagi na ich kluczową rolę w zapewnianiu stabilności budżetowej, domaga się od Komisji szerszego zajęcia się podatkami od osób prawnych, w tym szkodliwymi praktykami podatkowymi i ich wpływem, w ramach europejskiego semestru oraz włączenia odpowiednich wskaźników, w tym szacunków dotyczących luki podatkowej wynikającej z unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania, do procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej;

97. wzywa państwa członkowskie – zwłaszcza te otrzymujące pomoc finansową – do przeprowadzenia reform strukturalnych, zwalczania oszustw podatkowych i wdrożenia działań przeciwko agresywnemu planowaniu podatkowemu;

⁽¹⁾ Dz.U. C 264 E z 13.9.2013, s. 41.

Środa, 25 listopada 2015 r.

98. wzywa w związku z tym Komisję, by znalazła właściwą równowagę między konwergencją podatkową a gospodarczą oraz by zagwarantowana, że podjęte działania posłużą pobudzeniu wzrostu, inwestycji i zatrudnienia;

99. uważa, że między innymi kompleksowa, przejrzysta i skuteczna automatyczna wymiana informacji podatkowych oraz obowiązkowa wspólna skonsolidowana podstawa podatkowa w odniesieniu do podatku od osób prawnych to warunki niezbędne dla wprowadzenia na szczeblu UE systemu podatkowego, który będzie zgodny z podstawowymi zasadami rynku wewnętrznego i będzie tych zasad bronił;

100. zwraca się do państw członkowskich i instytucji UE o wdrożenie – ze względu na złożoność tego zagadnienia – szeregu działań dodatkowych celem poprawy obecnej sytuacji, pamiętając o potrzebie ograniczenia złożoności dla wszystkich zainteresowanych podmiotów i zminimalizowania kosztów przestrzegania przepisów ponoszonych przez przedsiębiorstwa i administracje podatkowe; podkreśla w związku z tym, że uproszczenie systemów podatkowych powinno być pierwszym krokiem do wprowadzenia jasności nie tylko dla państw członkowskich, ale również dla obywateli, którzy obecnie są wykluczeni z wymiany informacji;

101. wzywa Komisję, by ponadto empirycznie zbadała możliwość ograniczenia potrąceń opłat licencyjnych dla powiązanych przedsiębiorstw z opłat wynikających z podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych w celu przeciwdziałania przesunięciom zysków wewnątrz grupy;

102. podkreśla, że pomimo ponawianych zaproszeń początkowo tylko cztery⁽¹⁾ z 17 korporacji wielonarodowych zgodziły się stawić przed komisją, by przedyskutować kwestie międzynarodowego planowania podatkowego; uważa, że początkowa odmowa współpracy z komisją parlamentarną przez 13 korporacji – czasem o dużej widoczności w społeczeństwie – jest nie do przyjęcia i zdecydowanie szkodzi powadze Parlamentu Europejskiego oraz obywateli, których ten ostatni reprezentuje; zwraca jednak uwagę, że 11 korporacji wielonarodowych⁽²⁾ ostatecznie zgodziło się stanąć przed komisją dopiero po przeprowadzeniu głosowania nad sprawozdaniem w komisji TAXE i krótko przed głosowaniem na posiedzeniu plenarnym, natomiast dwie korporacje wielonarodowe⁽³⁾ podtrzymało swoją odmowę; zaleca w związku z tym, aby właściwe organy rozważyły możliwość pozbawienia tych przedsiębiorstw wstępu do budynków Parlamentu oraz aby poważnie zastanowić się nad utworzeniem jasnych ram obowiązków wymienionych w kodeksie postępowania dla organizacji zawartym w rejestrze służącym przejrzystości⁽⁴⁾, jeśli chodzi o współpracę z komisjami Parlamentu i innymi organami politycznymi;

103. wzywa do zbadania roli instytucji finansowych we wspieraniu szkodliwych praktyk podatkowych;

Współpraca i koordynacja w odniesieniu do interpretacji indywidualnej prawa podatkowego

104. wyraża ubolewanie z powodu treści porozumienia politycznego w Radzie z dnia 6 października 2015 r., które jest dalekie od wniosku ustawodawczego Komisji z marca 2015 r. zmieniającego dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania; podkreśla, że przewidywał on, oprócz wspólnych przepisów dotyczących rejestracji i automatycznej wymiany informacji na temat interpretacji prawa podatkowego, postanowienia pozwalające Komisji na skuteczne monitorowanie ich wdrażania przez państwa członkowskie oraz zagwarantowanie, że interpretacje te nie będą miały negatywnego oddziaływania na rynek wewnętrzny; podkreśla, że przyjęcie stanowiska Rady nie pozwoliłoby na wyciągnięcie wszystkich korzyści z automatycznej wymiany interpretacji podatkowych, w szczególności jeśli chodzi o skuteczne wdrażanie, oraz wzywa Radę, by w związku z tym trzymała się wniosku Komisji oraz należycie uwzględniła opinie Parlamentu w tej sprawie, w szczególności jeśli chodzi o zakres dyrektywy (wszystkie interpretacje indywidualne prawa podatkowego zamiast tylko transgranicznych), okres działania z mocą wsteczną (wszystkie obowiązujące interpretacje indywidualne prawa podatkowego powinny podlegać wymianie) oraz informacje dostarczone Komisji, która powinna mieć dostęp do interpretacji indywidualnej prawa podatkowego;

105. zwraca się do państw członkowskich o wsparcie na wszystkich forach międzynarodowych automatycznej wymiany informacji pomiędzy administracjami podatkowymi jako nowego globalnego standardu; wzywa w szczególności Komisję, OECD i G20 do promowania tej inicjatywy za pośrednictwem najbardziej odpowiednich i skutecznych instrumentów w ramach wspólnych wysiłków na szczeblu światowym; apeluje o podjęcie konkretnych działań, aby zagwarantować, że

⁽¹⁾ Airbus, BNP Paribas, SSE plc, Total S.A.,

⁽²⁾ Amazon, Anheuser-Busch InBev, Barclays Bank Group, Coca-Cola Company, Facebook, Google, HSBC Bank plc, IKEA, McDonald's Corporation, Philip Morris, Walt Disney Company

⁽³⁾ Fiat Chrysler Automobiles, Walmart.

⁽⁴⁾ Kodeks postępowania określony w załączniku III porozumienia międzyinstytucjonalnego z 2014 r. w sprawie rejestru służącego przejrzystości.

Środa, 25 listopada 2015 r.

automatyczna wymiana informacji stanie się prawdziwie globalnym narzędziem i w związku z tym narzędziem skutecznym, z poszanowaniem wymogów związanych z poufnością, wspierając wysiłki krajów rozwijających się na rzecz budowy potencjału pozwalającego na pełen udział w automatycznej wymianie informacji; podkreśla, że w UE automatyczna wymiana informacji w UE może odbywać się za pośrednictwem centralnego ogólnounijnego rejestru, do którego dostęp miałyby Komisja i właściwe władze krajowe;

106. zwraca się do państw członkowskich o zastanowienie się nad przygotowaniem interpretacji prawa podatkowego – w szczególności w przypadku kwestii dotyczących ustalania cen transferowych – we współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi państwami, nad automatyczną, kompleksową i natychmiastową wymianą informacji pomiędzy właściwymi organami oraz nad wspólnym przeprowadzaniem wszystkich działań krajowych, których celem jest ograniczenie unikania opodatkowania i erozji bazy podatkowej w UE, w tym audytów, przy należyтым uwzględnieniu doświadczeń z realizacji programu Fiscalis 2020; ponownie zauważa, że podstawowe elementy wszystkich interpretacji, które mają wpływ na inne państwa członkowskie, powinny nie tylko być przekazywane administracjom podatkowym i Komisji, ale również przedstawiane w przygotowywanych przez korporacje wielonarodowe sprawozdaniach w odniesieniu do poszczególnych państw;

107. podkreśla w związku z tym, że na inne państwa członkowskie wpływ mogą mieć nie tylko interpretacje transgraniczne, ale również i interpretacje krajowe, i wzywa zatem do rozszerzenia automatycznej wymiany informacji na wszystkie obowiązujące interpretacje indywidualne prawa podatkowego w momencie wejścia w życie dyrektywy wydawane przez rząd lub organ podatkowy państwa członkowskiego lub jego terytorialne lub administracyjne jednostki niższego szczebla; stanowczo podkreśla kluczową rolę zaangażowania Komisji w proces gromadzenia i analizowania danych dotyczących interpretacji;

108. wzywa ponadto do przyjęcia ram skutecznej kontroli wdrażania automatycznej wymiany informacji, do gromadzenia i publikacji statystyk opracowanych w oparciu o informacje, które będą przedmiotem wymiany, a w szczególności do stworzenia przez Komisję do dnia 31 grudnia 2016 r. bezpiecznej centralnej bazy danych, która ułatwi wymianę informacji między zaangażowanymi organami podatkowymi; przypomina, że stworzenie systemu dla automatycznej wymiany informacji w sprawie interpretacji indywidualnych prawa podatkowego spowoduje gromadzenie ogromnych ilości informacji, co utrudni wykrywanie autentycznie problematycznych przypadków; podkreśla, że ta sytuacja oraz fakt, że jest 28 państw członkowskich z różnymi językami i praktykami administracyjnymi sprawia, iż konieczne jest, by Komisja i państwa członkowskie zastanowiły się nad inteligentnymi sposobami, w tym za pomocą technologii informacyjnych, radzenia sobie z tą ilością i różnorodnością zgromadzonych danych, aby automatyczna wymiana informacji w Unii była prawdziwie skuteczna i pomocna;

109. zwraca się do Komisji o zbadanie warunków stworzenia, w dłuższej perspektywie czasowej, ogólnounijnego systemu izby rozrachunkowej, za pośrednictwem której Komisja prowadziłaby systematyczną kontrolę interpretacji prawa podatkowego, aby zwiększyć poziom pewności, spójności, jednolitości i przejrzystości systemu oraz sprawdzić, czy takie interpretacje mają szkodliwy wpływ na inne państwa członkowskie;

110. podkreśla, że aby zwiększyć przejrzystość z myślą o obywatelach, Komisja powinna publikować roczne sprawozdania streszczające najważniejsze przypadki ujęte w bezpiecznej centralnej bazie danych; ponadto jest zdania, że Komisja powinna przy tym przestrzegać przepisów o poufności informacji określonych w dyrektywie w sprawie wzajemnej pomocy;

111. apeluje do Komisji o zastanowienie się nad ustanowieniem wspólnych na szczeblu UE ram interpretacji prawa podatkowego, w tym wspólnych kryteriów, w szczególności:

- wymogu określenia ich na podstawie rozległej analizy, obejmującej m.in. wpływ interpretacji podatkowych na bazy podatkowe innych państw, przy współpracy wszystkich zainteresowanych stron i państw,
- podawania ich do wiadomości publicznej, w pełnej albo w uproszczonej formie, przy pełnym poszanowaniu wymogów poufności,
- obowiązku publikowania kryteriów wydawania, odmowy wydania i unieważniania interpretacji prawa podatkowego,

Środa, 25 listopada 2015 r.

- równego traktowania i dostępności dla wszystkich podatników,
- braku swobody uznania i zapewnienia pełnego przestrzegania obowiązujących przepisów podatkowych;

112. zwraca się do Komisji o określenie wspólnych unijnych wytycznych dotyczących stosowania sformułowanej przez OECD zasady ceny rynkowej, mających na celu harmonizację stosowanych w państwach członkowskich UE praktyk ustalania cen transferowych w taki sposób, by zawierając porozumienia w sprawie ustalenia cen transferowych, administracje krajowe miały do dyspozycji narzędzia pozwalające im porównywać podobne przedsiębiorstwa, a nie tylko podobne transakcje;

113. uważa, że uczciwy i wydajny system podatkowy wymaga odpowiedniego poziomu przejrzystości i poufności; jest więc przekonany, że administracjom podatkowym państw członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, Komisji należy zapewnić dostęp do informacji na temat beneficjentów ostatecznych wszelkich podmiotów prawnych lub interpretacji prawa podatkowego;

114. wzywa Komisję do korzystania między innymi z przepisów dyrektywy (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, w której „przestępstwa podatkowe” zaliczono do szeroko zdefiniowanej „działalności przestępczej”, w celu ustalania beneficjentów ostatecznych pewnych podmiotów prawnych;

115. wzywa Komisję do utworzenia scentralizowanego publicznego rejestru wszelkich legalnych wyjątków, zwolnień, odliczeń i ulg podatkowych dotyczących podatku od osób prawnych, wraz z ilościową oceną wpływu na budżet poszczególnych państw członkowskich;

Wspólna skonsolidowana podstawa opodatkowania osób prawnych

116. z zadowoleniem przyjmuje plan działań zaproponowany przez Komisję w dniu 17 czerwca 2015 r., którego celem jest rozwiązanie problemu unikania opodatkowania i promowanie sprawiedliwego i skutecznego opodatkowania osób prawnych w UE; wzywa Komisję do przyspieszenia prezentacji zmian ustawodawczych, które umożliwią szybkie ustanowienie obowiązkowej ogólnounijnej wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCCTB), która nie tylko regulowałaby problem systemów preferencyjnych i rozbieżności pomiędzy krajowymi systemami podatkowymi, ale również większość kwestii prowadzących do erozji bazy podatkowej na szczeblu europejskim (w szczególności kwestii ustalania cen transferowych); wzywa Komisję, by bezzwłocznie ponownie podjęła zakończone w 2011 r. prace nad wnioskiem w sprawie dyrektywy Rady ustawiającej CCCTB, uwzględniając stanowisko Parlamentu w tej sprawie oraz nowe czynniki, które wystąpiły od tej pory, i włączając do wniosku najnowsze konkluzje z prac OECD, zwłaszcza normy wynikające z planu działań dotyczących erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków, aby umożliwić opracowanie wersji ujednoliconej w 2016 r.;

117. wzywa Komisję do włączenia do swoich wniosków przepisów mających wyjaśnić definicję inwestycji w badania i rozwój oraz stałego miejsca prowadzenia działalności zgodnie z zasadą treści ekonomicznej, obejmując również gospodarkę cyfrową; zwraca uwagę na znaczenie inwestycji w badania i rozwój i potrzebę ułatwiania, a nie hamowania inwestycji i wzrostu w gospodarce cyfrowej, co da rozwijającej się unijnej gospodarce w tym sektorze przewagę konkurencyjną nad innymi podmiotami w Stanach Zjednoczonych i na świecie; podkreśla, że dostępne dane wykazują, iż korzystne opodatkowanie dochodów z patentów nie przyczynia się do zwiększenia innowacyjności, a może prowadzić do znacznej erozji bazy podatkowej w wyniku przenoszenia zysków; podkreśla jednocześnie, że należy zminimalizować przypadki nadużyć lub wykorzystywania takich systemów dzięki skoordynowaniu działań w państwach członkowskich i wspólnym standardom i definicjom tego, co kwalifikuje się jako promowanie badań i rozwoju; podkreśla, że tzw. zmodyfikowane podejście do metody wydatkowej w przypadku korzystnego opodatkowania dochodów z patentów, zalecane w inicjatywie BEPS, nie wystarczy, by dostatecznie ograniczyć problemy związane z korzystnym opodatkowaniem dochodów z patentów;

118. podkreśla, że w celu ponownego powiązania opodatkowania z istotą ekonomiczną transakcji oraz zagwarantowania, że podatki są płacone w krajach, gdzie ma miejsce faktyczna działalność gospodarcza i powstaje wartość ekonomiczna, oraz skorygowania istniejących rozbieżności metoda podziału według ustalonych formuł mogłaby wprowadzać rozróżnienie na poszczególne sektory, aby uwzględnić ich specyfikę, w szczególności w odniesieniu do przedsiębiorstw cyfrowych, ponieważ gospodarka cyfrowa utrudnia organom podatkowym określenie, gdzie wytwarzana jest wartość; wzywa Komisję do uważnego rozpatrzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego w sprawie CCCBT oraz do przyjęcia metody podziału według ustalonych formuł odzwierciedlającej realną działalność gospodarczą przedsiębiorstw; wzywa Komisję do dalszego poszukiwania konkretnych możliwości stworzenia takiego klucza podziału, aby – dla każdego

Środa, 25 listopada 2015 r.

sektora – można było przewidzieć wpływ na dochody podatkowe każdego państwa członkowskiego zgodnie ze strukturą jego gospodarki; podkreśla również, że CCCTB to pożyteczny sposób na zwalczanie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków oraz stworzenie europejskiej wartości dodanej bez względu na to, czy dochody podatkowe mogłyby zostać częściowo wykorzystane jako nowe zasoby własne w budżecie UE, czy nie;

119. zdecydowanie popiera jak najszybsze wprowadzenie pełnej i obowiązkowej CCCTB; odnotowuje stanowisko przyjęte przez Komisję dotyczące wprowadzenia uproszczonej wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCTB, bez konsolidacji) jako pierwszego kroku w ramach planu działań z czerwca 2015 r., ale zwraca uwagę, że nie rozwiąże to wielu kwestii, w szczególności w przypadku przedsiębiorstw działających na jednolitym rynku, ze względu na to, że CCTB nie wprowadzałaby możliwości kompensacji strat za pomocą konsolidacji, ani nie rozwiązywała problemu biurokracji oraz niepewności związanej z ustalaniem cen transferowych, co jest również jednym z głównych narzędzi unikania opodatkowania wykorzystywanym przez korporacje wielonarodowe, ani nie położyłaby ostatecznie kresu przenoszeniu podstawy opodatkowania wewnątrz Unii; wzywa zatem Komisję do ustalenia konkretnego i krótkiego terminu na włączenie elementu konsolidacji do inicjatywy CCCTB; apeluje do Komisji, by zrezygnowała z wszelkich dodatkowych ocen skutków tego instrumentu, który od wielu lat znajduje się w agendzie UE, był przedmiotem rozległych prac przygotowawczych, a obecnie – od jego formalnego przedstawienia w 2011 r. – pozostaje zablokowany w Radzie;

120. w oczekiwaniu na przyjęcie pełnej CCCTB i jej pełnego wdrożenia na szczeblu UE wzywa Komisję do podjęcia natychmiastowych działań celem zapewnienia skutecznego opodatkowania, zmniejszenia przenoszenia zysków (głównie za pomocą ustalania cen transferowych), przygotowania, w oczekiwaniu na konsolidację, przejściowego systemu potrącenia transgranicznych zysków i strat, który powinien mieć charakter tymczasowy oraz zawierać dostateczne gwarancje, że nie stworzy on żadnych dalszych okazji dla agresywnego planowania podatkowego, a także do wprowadzenia odpowiednich i skutecznych klauzul zapobiegających nadużyciom we wszystkich przedmiotowych dyrektywach; apeluje do Komisji o sprawdzenie, czy obowiązujące dyrektywy i dotychczasowe projekty dyrektyw dotyczące prawa podatkowego i prawa spółek są odpowiednie z punktu widzenia egzekwowania skutecznego opodatkowania; wzywa Radę do przygotowania się do szybkiego przyjęcia tych przepisów; podkreśla, że aby w pełni osiągnąć jeden z celów, jakim jest ograniczenie biurokracji, stosowaniu wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania powinno towarzyszyć wdrożenie wspólnych zasad rachunkowości oraz odpowiednia harmonizacja praktyk administracyjnych w kwestiach podatkowych;

121. domaga się, aby Komisja opublikowała jasne przepisy dotyczące definicji istoty ekonomicznej transakcji, tworzenia wartości i stałego miejsca prowadzenia działalności w celu rozwiązania przede wszystkim problemu firm przykrywek oraz opracowała unijne kryteria i wytyczne dotyczące badań i rozwoju zgodne z pracami OECD w tej dziedzinie, ale nieograniczające się do nich, ponieważ państwa członkowskie zmieniają obecnie swoją strategię w tym obszarze, często równocześnie z przedmiotowymi subsydiami; podkreśla, że takie przepisy powinny jasno wskazywać na konieczność występowania bezpośredniego związku między systemami preferencji przyznawanych przez administrację podatkową a działalnością badawczo-rozwojową, do której systemy te mają się odnosić; wzywa Komisję do przeprowadzenia przeglądu unijnych przepisów dotyczących kontrolowanych przedsiębiorstw zagranicznych oraz przeglądu stosowania tych przepisów w oparciu o wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie Cadbury Schweppes (C-196/04), aby zapewnić pełne wykorzystanie kontrolowanych przedsiębiorstw zagranicznych w sytuacjach wykraczających poza całkowicie sztuczne uzgodnienia, aby uniknąć przypadków podwójnego nieopodatkowania; wzywa Komisję do przedstawienia wniosków w sprawie ujednoczenia zasad dotyczących kontrolowanych przedsiębiorstw zagranicznych w UE;

122. wzywa Komisję, w obliczu braku ogólnie przyjętej definicji, do przeprowadzenia dalszych analiz i badań w celu określenia agresywnego planowania podatkowego i szkodliwych praktyk podatkowych, a w szczególności obchodzenia porozumień o unikaniu podwójnego opodatkowania i hybrydowych rozbieżnych uzgodnień, biorąc pod uwagę różne negatywne skutki, jakie mogą one mieć dla społeczeństwa, zapewnienia ich monitorowania i bardziej szczegółowego określenia wpływu unikania opodatkowania w UE i w krajach rozwijających się; wzywa Komisję, by określiła również metody mierzenia luki podatkowej będącej wynikiem uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania – zgodnie z zapowiedzią zawartą we wniosku z marca 2015 r. – oraz by zagwarantowała, że pomiary te będą regularnie prowadzone, aby monitorować postępy i opracowywać właściwe działania polityczne; apeluje do Komisji o podjęcie koniecznych działań celem wyjaśnienia dokładnego statusu wszystkich zależnych jurysdykcji państw członkowskich i określenia argumentów, jakie można wykorzystać do zmiany ich praktyk w celu zapobiegnięcia erozji bazy podatkowej na terytorium UE;

123. przypomina, że oprócz oszustw dotyczących podatku od osób prawnych odnotowuje się znacznych rozmiarów transgraniczne oszustwa dotyczące podatku VAT, mającego fundamentalne znaczenie dla wszystkich skarbow państwa; wzywa Komisję do opracowania środków mających rozwiązać ten problem, obejmujących lepszą koordynację działań krajowych urzędów podatkowych w tej dziedzinie;

Środa, 25 listopada 2015 r.

Kodeks postępowania w zakresie opodatkowania działalności gospodarczej

124. domaga się pilnej reformy kodeksu postępowania w zakresie opodatkowania działalności gospodarczej oraz grupy powołanej do jego wdrożenia, zważywszy, że dotychczas jego wartość okazała się wątpliwa, w celu usunięcia rzeczywistych barier utrudniających obecnie walkę ze szkodliwymi praktykami podatkowymi oraz wspomnienia ogólnounijnej współpracy i koordynacji w zakresie polityki podatkowej;

125. wzywa państwa członkowskie, by w duchu dobrej współpracy zatwierdziły projekty włączone do planu działania Komisji z dnia 17 czerwca 2015 r. w sprawie sprawiedliwego i wydajnego systemu opodatkowania przedsiębiorstw w UE; uważa, że na zwiększona przejrzystość i odpowiedzialność zwiększy legitymację grupy; zaleca zatem zmianę sposobu zarządzania i mandatu grupy, w tym poprzez mianowanie stałego przewodniczącego, odpowiedzialnego przed organami politycznymi, poprawę metod pracy grupy z możliwym mechanizmem egzekwowania, regularny udział grupy ministrów finansów lub urzędników wyższego szczebla, aby podnieść jej rangę, i zwiększoną wymianę informacji w obrębie grupy, tak aby skutecznie rozwiązać problem erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków; domaga się również aktualizacji i rozszerzenia kryteriów określonych w kodeksie w celu uwzględnienia nowych form szkodliwych praktyk podatkowych, w tym w krajach trzecich; wzywa przewodniczącego grupy oraz Radę do regularnego składania komisji przedmiotowo właściwej PE sprawozdań z działalności grupy oraz do wymian z tą komisją, w szczególności w odniesieniu do prezentacji sprawozdań półrocznych przed ECOFIN;

126. w ujęciu ogólniejszym zwraca się do Rady o wspieranie idei prawdziwej kontroli demokratycznej w kwestiach podatkowych na szczeblu UE, zgodnie ze strukturami już wprowadzonymi w innych obszarach, w których państwa członkowskie lub inne niezależne instytucje, takie jak Europejski Bank Centralny i Rada ds. Nadzoru Europejskiego Banku Centralnego, mają wyłączną kompetencję; zwraca się do Rady i państw członkowskich o zastanowienie się nad możliwością powołania grupy wysokiego szczebla do spraw polityki podatkowej, jak sugerował również przewodniczący Komisji; zaznacza, że „komitet ds. podatków” odpowiedzialna przez Parlamentem obejmowałby Radę i Komisję, na wzór Komitetu do Spraw Ekonomicznych i Finansowych, oraz niezależnych ekspertów, oraz ogólnie monitorował ustawodawcze i nieustawodawcze środki polityki podatkowej i odpowiadał przed ECOFIN; zwraca się o przyznanie Parlamentowi prawa do inicjatywy w zakresie zgłaszania grupie ds. kodeksu postępowania wszelkich środków krajowych, które uzna za spełniające kryteria szkodliwej konkurencji podatkowej przewidziane w kodeksie postępowania;

127. wzywa Komisję, aby po raz drugi zaktualizowała sprawozdanie firmy Simmons & Simmons z 1999 r. dotyczące praktyk administracyjnych, wspomniane w ust. 26 sprawozdania grupy ds. kodeksu postępowania z 1999 r. (sprawozdanie Primarolo, SN 4901/99);

128. domaga się, aby Rada i państwa członkowskie – z należyтым poszanowaniem traktatów i kompetencji państw członkowskich w kwestiach podatków bezpośrednich – zwiększyły przejrzystość, odpowiedzialność i kontrolę działań grupy, oraz wzywa Komisję do zainicjowania ram ustawodawczych w oparciu o metodę wspólnotową; uważa, że niezwykle ważne jest, aby szersza opinia publiczna również otrzymywała więcej informacji o pracy grupy;

129. wzywa Komisję, by w pełni wdrożyła zalecenia Rzecznika Praw Obywatelskich UE dotyczące składu grup ekspertów oraz przyjęła plan działania, aby zagwarantować zrównoważony skład grup ekspertów; nalega, by dążąc do tego celu niezwłocznie rozpocząć reformowanie obecnej struktury i składu tych grup; podkreśla, że takie reformy nie spowodują braku dostępności fachowej wiedzy technicznej przy tworzeniu prawa, gdyż można ją uzyskać w drodze konsultacji publicznych lub publicznych wysłuchań ekspertów, otwartych dla przedstawicieli wszystkich interesów; wzywa Komisję, aby przyjęła jasną definicję konfliktu interesów i solidną politykę uniemożliwiającą podmiotom zagrożonym takimi konfliktami interesów, ani przedstawicielom organizacji skazanych za oszustwa podatkowe lub inne nadużycia o charakterze karnym, aktywne członkostwo w jakimkolwiek organie eksperckim lub doradczym;

Pomoc państwa

130. z dużym zadowoleniem przyjmuje i popiera główną rolę Komisji jako właściwego organu w kwestiach konkurencji w toczących się dochodzeniach w sprawie pomocy państwa dotyczących interpretacji prawa podatkowego; uważa, że stosowana przez niektóre państwa członkowskie stała praktyka utrzymywania w tajemnicy projektów, które otrzymały pomoc państwa, jest niewłaściwa; zachęca Komisję do pełnego wykorzystania swoich uprawnień wynikających z unijnych reguł konkurencji do walki ze szkodliwymi praktykami podatkowymi oraz do nakładania sankcji na państwa członkowskie i przedsiębiorstwa, w przypadku wykrycia ich udziału w takich praktykach; podkreśla, że Komisja musi przeznaczyć więcej zasobów – finansowych i kadrowych – na zwiększenie swoich zdolności jednoczesnego prowadzenia wszystkich niezbędnych dochodzeń w sprawie pomocy państwa w zakresie podatków; podkreśla, że państwa członkowskie muszą w pełni podporządkowywać się dochodzeniom i żądaniom Komisji o udzielenie informacji;

Środa, 25 listopada 2015 r.

131. wzywa Komisję do przyjęcia najpóźniej do połowy 2017 r. nowych wytycznych w ramach swojej inicjatywy unowocześnień polityki w dziedzinie pomocy państwa, które wyjaśnią pojęcia podatkowej pomocy państwa i właściwego ustalania cen transferowych, tak aby zlikwidować niepewność prawa zarówno po stronie podatników przestrzegających prawa, jak i administracji podatkowej, zapewniając państwom członkowskim odpowiednie ramy praktyk podatkowych, a także które nie będą zniechęcały do składania uzasadnionych wniosków o interpretacje prawa podatkowego; kwestionuje celowość konwencji arbitrażowej, która nie jest skuteczna w regulowaniu kwestii sporów, w szczególności w sprawach dotyczących ustalania cen transferowych; uważa, że należy zmienić ten instrument i uczynić go skuteczniejszym lub też zastąpić innym mechanizmem rozwiązywania sporów wyposażonym w skuteczniejsze procedury wzajemnego porozumiewania;

132. wzywa Komisję, aby objęła dochodzeniem również inne korporacje wielonarodowe wymienione w związku z aferą LuxLeaks oraz środki o podobnym charakterze lub podobnych skutkach jak ustalanie cen transferowych;

133. zgodnie z większą odpowiedzialnością spoczywającą na państwach członkowskich w ramach inicjatywy unowocześnień polityki w dziedzinie pomocy państwa wzywa Komisję do zastanowienia się nad ustanowieniem sieci krajowych administracji podatkowych celem wymiany najlepszych praktyk i spójniejszej współpracy mającej zapobiegać wprowadzaniu jakichkolwiek środków podatkowych, które mogą stanowić nielegalną pomoc państwa; zachęca Komisję do zwiększenia strategicznych synergii pomiędzy działalnością (zreformowanej) Grupy ds. Kodeksu Postępowania i egzekwowaniem przez Komisję reguł konkurencji w dziedzinie podatkowej pomocy państwa;

134. odnotowuje, że obecne przepisy w zakresie kontroli pomocy państwa odnoszą się do praktyk naruszających konkurencję i polegają na odzyskiwaniu nienależnych korzyści przyznanych przedsiębiorstwom; wzywa Komisję do oceny możliwości zmiany obowiązujących przepisów, tak aby kwoty odzyskane w wyniku postępowań o naruszenie unijnych zasad pomocy państwa były zwracane państwu członkowskiemu, w którym doszło do erozji bazy podatkowej, a nie trafiały do państwa członkowskiego, które przyznało nielegalną pomoc podatkową, jak to ma miejsce obecnie, lub by trafiały do budżetu UE; wzywa Komisję do zmiany obowiązujących przepisów, aby zapewnić możliwość przyjmowania sankcji wobec odpowiednich krajów i przedsiębiorstw w przypadku naruszenia zasad pomocy państwa;

Przejrzystość

135. uważa, że Unia może stać się wzorem i globalnym liderem pod względem przejrzystości podatkowej;

136. podkreśla ogromne znaczenie przejrzystości dla zwiększania publicznej odpowiedzialności korporacji wielonarodowych oraz wspierania administracji podatkowych w ich dochodzeniach; podkreśla, że może to mieć silny skutek odstraszający i zmienić zachowania, zarówno ze względu na ryzyko utraty reputacji przez firmy nieprzestrzegające zasad, jak i ze względu na przekazywanie informacji właściwym organom, które z kolei mogą przyjąć odpowiednie środki naprawcze i sankcje; zwraca uwagę, że potrzebę przejrzystości należy rozważać w kontekście konieczności ochrony sensytywnych interesów handlowych oraz przestrzegania przepisów w zakresie ochrony danych;

137. uważa, że zwiększona przejrzystość w odniesieniu do działalności przedsiębiorstw wielonarodowych ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia administracjom podatkowym możliwości skutecznego zwalczania BEPS; podtrzymuje zatem swoje stanowisko, że we wszystkich gałęziach przemysłu korporacje wielonarodowe powinny w jasny i zrozumiały sposób podawać w swoich sprawozdaniach finansowych – dla każdego państwa członkowskiego i każdego państwa trzeciego, w którym mają oddziały – szereg zbiorczych informacji obejmujących zyski lub straty przed opodatkowaniem, wysokość podatków od zysków lub strat, liczbę pracowników, posiadane zasoby, podstawowe informacje dotyczące interpretacji prawa podatkowego (sprawozdawczość w odniesieniu do poszczególnych państw); podkreśla, jak ważne jest upublicznianie tych informacji, ewentualnie w formie centralnego rejestru UE; podkreśla ponadto, że MŚP i spółki o średniej kapitalizacji niebędące korporacjami wielonarodowymi powinny być zwolnione z tego obowiązku; wzywa Radę, by przyjęła do końca 2015 r. stanowisko Parlamentu w formie przegłosowanej w dyrektywie w sprawie praw przysługujących akcjonariuszom w lipcu 2015 r.; podkreśla, że wymogi dotyczące przejrzystości powinny być opracowane i wdrożone w taki sposób, aby w ich wyniku przedsiębiorstwa UE nie znalazły się w niekorzystnej sytuacji pod względem konkurencji;

Środa, 25 listopada 2015 r.

138. wzywa również państwa członkowskie, aby wprowadziły szerszy, dostępny dla ich organów podatkowych system sprawozdawczości w odniesieniu do poszczególnych państw, w oparciu o standard OECD oraz z bardziej szczegółowymi informacjami takimi jak zwroty od podatku oraz transakcje wewnątrz grupy; podkreśla, że obok przekazywania przez przedsiębiorstwa innym administracjom podatkowym informacji podatkowych powinno być uzupełnione poprawą ram w zakresie rozstrzygania sporów w celu sprecyzowania stosownych praw i unikania wszelkich negatywnych skutków ubocznych; podkreśla, że w odniesieniu do administracji podatkowych państw trzecich informacje powinny być przekazywane organom jedynie tych państw, które dysponują rozwiązaniami równoważnymi z rozwiązaniami przewidzianymi w unijnej konwencji arbitrażowej; domaga się rozwoju zharmonizowanych standardów rachunkowości umożliwiających, w szczególności większy poziom szczegółowości informacji na temat opłat licencyjnych;

139. zwraca się do Komisji o poparcie tego stanowiska, zgodnie z jej uprzednimi ocenami i stanowiskami, oraz o podjęcie wszelkich niezbędnych kroków w celu zapewnienia rozszerzenia stosowania sprawozdawczości w odniesieniu do poszczególnych państw na wszystkie przedsiębiorstwa wielonarodowe prowadzące działalność na rynku wewnętrznym; wzywa również OECD do poparcia rozszerzenia takiej sprawozdawczości na cały świat, tak aby na wszystkich firmach prowadzących działalność transgraniczną spoczywały podobne zobowiązania; podkreśla, że działania zmierzające do poprawy przejrzystości – choć konieczne – nie są wystarczające, aby całkowicie poradzić sobie z tym problemem, oraz że potrzebne są znaczące reformy systemów podatkowych na szczeblu krajowym, UE i międzynarodowym;

140. podkreśla, że obecna nieprzejrzystość międzynarodowego systemu podatkowego umożliwia korporacjom wielonarodowym unikanie podatków, obchodzenie krajowych przepisów podatkowych i przenoszenie zysków do rajów podatkowych; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zapewniły właściwym organom pełny dostęp do centralnych rejestrów własności rzeczywistej, zarówno przedsiębiorstw, jak i funduszy, zgodnie z czwartą dyrektywą w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy; wzywa państwa członkowskie do bezzwłocznej transpozycji czwartej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, z zagwarantowaniem szerokiego i uproszczonego dostępu do informacji zawartych w centralnych rejestrach rzeczywistych beneficjentów; przypomina swoje stanowisko, zgodnie z którym rejestry te powinny być publicznie dostępne;

141. odnotowuje wysiłki Komisji włożone w stworzenie europejskiego numeru identyfikacji podatkowej (NIP); wzywa Komisję do przedstawienia wniosku w sprawie europejskiego numeru identyfikacji podatkowej (NIP) w oparciu o projekt europejskiego NIP zawarty w planie działania Komisji dotyczącym walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania z 2012 r. (działanie 22); przypomina, że NIP są uznawane za najlepszy sposób identyfikacji podatników i wzywa w związku z tym do przyspieszenia prac nad projektem; wzywa jednocześnie Komisję do podejmowania aktywnych działań zmierzających do stworzenia podobnego numeru identyfikacji na skalę światową, jak np. identyfikator podmiotu prawnego (LEI) Komitetu Nadzoru Regulacyjnego;

142. podkreśla ponadto, że przejrzystość jest również ważna w toczących się dochodzeniach w sprawie pomocy państwa w zakresie interpretacji indywidualnej prawa podatkowego;

143. wzywa Komisję, by zbadała możliwości wprowadzenia w UE przepisów podobnych do przepisu amerykańskiej Rady Rządowych Standardów Rachunkowości⁽¹⁾ zobowiązującego rządy stanowe i lokalne do składania sprawozdań o wielkości dochodów utraconych z tytułu ulg podatkowych dla przedsiębiorstw, przewidzianych na rozwój gospodarczy;

Ochrona demaskatorów

144. wzywa Komisję do przedstawienia do czerwca 2016 r. unijnych ram prawnych służących skutecznej ochronie demaskatorów i innych tego typu osób; podkreśla, że niedopuszczalne jest, aby obywatele lub dziennikarze byli przedmiotem ścigania, zamiast otrzymać ochronę prawną, gdy, kierując się interesem publicznym, ujawniają informacje lub zgłaszają podejrzenia dotyczące naruszeń, nadużyć, oszustw lub nielegalnej działalności, w szczególności przypadków unikania opodatkowania, oszustw podatkowych i prania brudnych pieniędzy lub innego postępowania naruszającego podstawowe zasady UE, takie jak zasadę lojalnej współpracy;

145. domaga się, aby Komisja rozważyła szereg narzędzi, które miałyby zapewnić taką ochronę przed nieuzasadnionymi postępowaniami karnymi, sankcjami gospodarczymi i aktami dyskryminacji, gwarantując jednocześnie ochronę poufności i tajemnic handlowych; zwraca w tym kontekście uwagę na przykład amerykańskiej ustawy Dodd-Franka, na mocy której demaskatorzy nie tylko otrzymują wynagrodzenie za przekazanie władzom istotnych informacji, ale

⁽¹⁾ „Tracking corporate tax breaks: a welcome new form of transparency emerges in the U.S.”, Tax Justice Network (Sieć na rzecz Sprawiedliwości Podatkowej).

Środa, 25 listopada 2015 r.

również ochronę przed ściganiem i utratą pracy, pamiętając, że takie wynagrodzenie nie powinno stanowić zachęty do publikacji szczególnie chronionych informacji biznesowych; proponuje utworzenie niezależnego europejskiego organu z zadaniem zbierania takich informacji i prowadzenia dochodzeń, jak również paneuropejskiego wspólnego funduszu na rzecz demaskatorów, by zagwarantować, że demaskatorzy otrzymają odpowiednią pomoc finansową w oparciu o mechanizm pobierania proporcjonalnej części środków odzyskanych lub wpłaconych z tytułu kar finansowych; uważa, że demaskatorom powinno się również zapewnić ochronę w przypadkach gdy, po poinformowaniu właściwych władz na szczeblu krajowym lub UE i w związku z brakiem reakcji z w ciągu miesiąca, podadzą oni posiadane informacje do publicznej wiadomości;

społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw

146. uważa, że prowadzenie odpowiedzialnej strategii podatkowej należy uważać za filar społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, w szczególności według zaktualizowanej definicji społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw jako „odpowiedzialności przedsiębiorstw za ich wpływ na społeczeństwo”⁽¹⁾; ubolewa, że większość firm nie uwzględnia tego w sprawozdaniu na temat społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw; podkreśla, że agresywne planowanie podatkowe jest nie do pogodzenia ze społeczną odpowiedzialnością przedsiębiorstw; wzywa Komisję, aby uwzględniła ten aspekt i zdefiniowała właściwie jego treść w zaktualizowanej strategii dotyczącej społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;

Państwa trzecie

OECD

147. popiera przygotowany przez OECD plan działania w sprawie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków, ale jednocześnie dostrzega, że jest on wynikiem kompromisu, który nie idzie wystarczająco daleko, by podjąć działania współmierne do skali problemu unikania opodatkowania oraz że te propozycje powinny być podstawą dla dalszych działań na szczeblu UE i światowym; wzywa OECD, jej państwa członkowskie i wszystkie pozostałe zaangażowane kraje do ustanowienia silnego narzędzia kontroli oceny postępów we wdrażaniu tych wytycznych, uzyskania dowodów na ich skuteczność i ewentualnie podjęcia działań naprawczych;

148. zaleca wzmocnienie powiązań instytucjonalnych i zacieśnienie współpracy pomiędzy OECD i Komisją, tak aby zapewnić dalszą kompatybilność dwóch procesów i uniknąć powstania podwójnych standardów; wzywa państwa członkowskie do szybkiej transpozycji wszelkich przepisów opartych na wytycznych OECD do prawodawstw krajowych, co uczyni z UE lidera we wprowadzaniu w życie zaleceń OECD; podkreśla, że podejście OECD w dalszym ciągu opiera się na prawie miękkim oraz że powinny mu towarzyszyć unijne ramy prawne z prawdziwego zdarzenia, aby sprostać potrzebom jednolitego rynku, np. w postaci dyrektywy zapobiegającej erozji bazy podatkowej i przenoszeniu zysków, wykraczającej poza prowadzoną przez OECD inicjatywę BEPS w obszarach, których ta inicjatywa nie obejmuje w dostatecznym stopniu;

Raje podatkowe

149. Domaga się przyjęcia wspólnego podejścia UE do rajów podatkowych; wzywa w szczególności Komisję do kontynuacji prac nad sformułowaniem i przyjęciem europejskiej definicji i wspólnego zestawu kryteriów w celu określenia rajów podatkowych, bez względu na ich lokalizację, i właściwych sankcji dla państw, które z nimi współpracują, w świetle zalecenia Komisji z grudnia 2012 r. w sprawie środków mających na celu zachęcenie państw trzecich do stosowania minimalnych norm dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania (tj. wyjścia poza samą wymianę informacji i przejrzystość celem wprowadzenia uczciwej konkurencji podatkowej i skutecznych systemów podatkowych), oraz dla przedsiębiorstw wykorzystujących je w celu agresywnego planowania podatkowego oraz nad określeniem właściwych wspólnych środków mających zastosowanie do tych jurysdykcji; przywołuje otwarty wykaz takich ewentualnych środków zawarty w rezolucji PE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i rajami podatkowymi⁽²⁾; ponownie stwierdza, że prawdziwie europejskie wykazy, regularnie aktualizowane oraz oparte na kompleksowych, przejrzystych, solidnych, obiektywnie weryfikowalnych i ogólnie akceptowanych wskaźnikach byłyby skuteczniejsze jako narzędzia promocji dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych i zmiany zachowań podatkowych wobec tych jurysdykcji i w ich obrębie;

⁽¹⁾ Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Odnowiona strategia UE na lata 2011–2014 dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw” (COM(2011)0681), s.6.

⁽²⁾ Obejmują one m.in.: zawieszenie lub wypowiedzenie obowiązujących umów o unikaniu podwójnego opodatkowania z systemami prawnymi znajdującymi się na czarnej liście, uniemożliwienie dostępu do zamówień publicznych UE na towary i usługi dla przedsiębiorstw mających siedzibę w systemach prawnych z czarnej listy oraz odrzucanie ich wniosków o pomoc państwa, zakaz ustanawiania lub utrzymywania przez instytucje finansowe i doradców finansowych z UE filii lub oddziałów w systemach prawnych z czarnej listy oraz rozważenie cofnięcia licencji europejskim instytucjom finansowym i doradcom finansowym, którzy utrzymują filie lub kontynuują działalność w systemach prawnych z czarnej listy, wprowadzenie specjalnej opłaty od wszystkich transakcji dokonywanych na rzecz lub z systemów prawnych z czarnej listy, zbadanie możliwości nieuznawania w UE statusu prawnego spółek utworzonych w systemach prawnych z czarnej listy, stosowanie barier taryfowych w handlu z krajami trzecimi z czarnej listy.

Środa, 25 listopada 2015 r.

150. wzywa Komisję, aby umieściła na europejskiej czarnej liście terytoria, które oferują korzyści podatkowe podmiotom nie wymagając od nich prowadzenia znaczącej działalności gospodarczej w kraju, oferują zdecydowanie niskie efektywne stawki podatkowe oraz nie gwarantują automatycznej wymiany informacji podatkowych z innymi jurysdykcjami;

151. podkreśla w szczególności potrzebę zapewnienia przynajmniej jednokrotnego opodatkowania wychodzących przepływów finansowych, na przykład przez nałożenie podatku u źródła lub równoważne środki, tak aby uniknąć sytuacji, w której dochody są wyprowadzane z UE bez opodatkowania oraz wzywa Komisję, by wystąpiła z wnioskiem ustawodawczym w tej sprawie, na przykład w formie przeglądu dyrektywy o spółkach zależnych i dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych; nalega na wprowadzenie systemu, zgodnie z którym krajowe organy podatkowe będą musiały zatwierdzić taką operację na podstawie dokumentu potwierdzającego, o którym następnie zostanie powiadomiona Komisja, co jednocześnie ochroni jednolity rynek i zachowa związek pomiędzy miejscem wygenerowania zysków i wartości ekonomicznej, a miejscem ich opodatkowania; podkreśla, że należy dokładnie przemyśleć, jak taki system powinien wyglądać, aby uniknąć podwójnego opodatkowania i sporów; popierając promowanie przez OECD wielostronnego podejścia do kwestii podatkowych mającego na celu uproszczenie międzynarodowych uzgodnień podatkowych i zapewnienie opodatkowania dochodów w miejscu ich wygenerowania, apeluje do Komisji, aby wzmocniła rolę UE na arenie międzynarodowej dzięki przyjęciu przez tę ostatnią jednolitego stanowiska, i dołożyła starań w celu rozwoju wspólnych unijnych ram dwustronnych konwencji podatkowych oraz stopniowego zastąpienia dużej liczby dwustronnych indywidualnych konwencji podatkowych konwencjami pomiędzy UE a jurysdykcją państwa trzeciego; podkreśla, że byłby to najbardziej bezpośredni sposób na rozwiązanie problemu nabywania korzyści umownych; w międzyczasie apeluje do państw członkowskich, by bezzwłocznie wprowadziły do swoich konwencji podatkowych klauzule zapobiegające nadużyciom zgodnie z propozycjami dotyczącymi erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków;

152. uważa, że ustanowieniu umów o wolnym handlu musi towarzyszyć ściślejsza współpraca w kwestiach podatkowych, walka z unikaniem opodatkowania przez firmy konkurujące na tych samych rynkach i gwarancja sprawiedliwych warunków; zwraca się zatem do Komisji o wprowadzenie do wszystkich unijnych umów o wolnym handlu przepisów podatkowych, które zobowiązałyby kraje partnerskie do stosowania dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych i zapewniłyby wzajemność w kwestiach podatkowych; podkreśla, że działalność platformy na rzecz dobrego zarządzania w dziedzinie opodatkowania stanowi dobrą bazę dla wdrożenia tej koncepcji; podkreśla, że takie same przepisy można by wprowadzić do unijnych umów o współpracy;

153. wzywa organy UE, by nie współpracowały z jurysdykcjami, które nie przejawiają ducha współpracy w kwestiach podatkowych, ani z przedsiębiorstwami skazanymi za oszustwa podatkowe, uchylanie się od opodatkowania czy agresywne planowanie podatkowe; wzywa instytucje, takie jak Europejski bank Inwestycyjny (EBI) oraz Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (EBOR) do niewspółpracowania, poprzez swoich pośredników finansowych, z jurysdykcjami, które nie przejawiają ducha współpracy w kwestiach podatkowych; wzywa ponadto organy UE, by zobowiązały się do nieudzielania wsparcia finansowego UE przedsiębiorstwom skazanym za oszustwa podatkowe, uchylanie się od opodatkowania czy agresywne planowanie podatkowe;

154. wzywa Komisję do wykorzystania wszystkich dostępnych jej narzędzi do rozwoju bardziej skoordynowanego podejścia wobec krajów rozwiniętych w celu sprzyjania większej wzajemności w kwestiach podatkowych, w szczególności w odniesieniu do wymiany informacji ze Stanami Zjednoczonymi w następstwie wejścia w życie ustawy o wypełnianiu obowiązków podatkowych w stosunku do rachunków posiadanych za granicą; w kontekście umowy między UE a Szwajcarią w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych z dnia 27 maja 2015 r. apeluje również do Komisji o dokładne monitorowanie – z myślą o ochronie jednolitego rynku – uzgodnionego stopniowego wycofania przez Szwajcarię pewnych szkodliwych praktyk podatkowych, zgodnie z wytycznymi dotyczącymi erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków oraz do niewprowadzania w przyszłości nowych szkodliwych instrumentów podatkowych; wzywa Komisję, aby w trwających obecnie negocjacjach ze Szwajcarią zasugerowała wcielenie do szwajcarskiego prawa przepisów dotyczących kontrolowanych przedsiębiorstw zagranicznych; nalega, by Komisja dopilnowała stosowania przez Szwajcarię unijnego podejścia w dziedzinie podatków oraz by składała Parlamentowi sprawozdania na ten temat;

155. przypomina, że wszystkie państwa członkowskie wybrały wielostronne podejście do automatycznej wymiany informacji, podpisując konwencję o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach podatkowych oraz dzięki przeglądowi w 2014 r. odpowiednich dyrektyw UE ⁽¹⁾; podkreśla, że te dwie inicjatywy są kluczowym elementem walki z uchylaniem się od opodatkowania i tajemnicą bankową, ponieważ nakładają one na instytucje finansowe obowiązek składania administracjom podatkowym sprawozdań zawierających szeroki zakres informacji dotyczących podmiotów z siedzibą w danym państwie członkowskim, których dochód jest generowany przez aktywa trzymane za granicą;

⁽¹⁾ Unijna dyrektywa w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności oraz dyrektywa w sprawie współpracy administracyjnej.

Środa, 25 listopada 2015 r.

Kraje rozwijające się

156. podkreśla, że przy opracowywaniu działań i strategii politycznych mających na celu walkę z unikaniem opodatkowania szczególnej uwagi – na szczeblu krajowym, unijnym i międzynarodowym – wymaga sytuacja krajów rozwijających się, a w szczególności państw najsłabiej rozwiniętych, ponieważ zazwyczaj są one najbardziej dotknięte unikaniem opodatkowania przez osoby prawne oraz cechuje ją wysoce zawężona podstawa opodatkowania i niski stosunek wysokości podatków do PKB; podkreśla, że te działania i strategie polityczne powinny przyczynić się do generowania dochodów publicznych odpowiednich w stosunku do wartości dodanej powstałej na ich terytorium, tak aby zapewnić wystarczające finansowanie na rzecz strategii rozwoju, realizacji milenijnych celów rozwoju i programu rozwoju po roku 2015; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje działalność Komitetu Ekspertów ONZ ds. Współpracy Międzynarodowej w Sprawach Podatkowych; zwraca się do Komisji o wsparcie interesów krajów rozwijających się w ramach bieżących inicjatyw międzynarodowych i włączenia przedstawicieli krajów rozwijających się w działania swojej platformy na rzecz dobrego zarządzania w dziedzinie opodatkowania;

157. wzywa UE i członków OECD, aby zadbali o to, żeby nowy, opracowany przez OECD „globalny standard w zakresie automatycznej wymiany informacji” przewidywał okres przejściowy dla krajów rozwijających się, które nie są obecnie w stanie spełnić wymogów wzajemnej automatycznej wymiany informacji z powodu braku zdolności administracyjnych;

158. wzywa Komisję do zaproponowania dalszych środków mających poprawić potencjał administracyjny w krajach rozwijających się, w szczególności w kwestiach podatkowych, tak aby umożliwić skuteczną wymianę informacji podatkowych z administracjami tych krajów; domaga się ustanowienia platformy dla krajów rozwijających się za pomocą projektów pilotażowych dotyczących automatycznej wymiany informacji; apeluje do krajów rozwijających się o promowanie regionalnych porozumień i innych form współpracy w kwestiach podatkowych w celu poprawy ich pozycji negocjacyjnej wobec bezpośrednich inwestorów zagranicznych i korporacji wielonarodowych, a także w celu zajęcia się kwestiami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania;

159. wzywa państwa członkowskie, by zagwarantowały, że ich agencje pomocy rozwojowej mają dostęp do wystarczającej ekspertyzy technicznej, aby móc zająć się kwestią podatków w polityce rozwoju, zwłaszcza ze strony ministerstw finansów i administracji podatkowych;

160. przypomina o planie działania przedstawionym w swojej rezolucji z dnia 8 lipca 2015 r. w sprawie unikania zobowiązań podatkowych i uchylania się od opodatkowania jako wyzwania dla zarządzania, ochrony socjalnej i rozwoju w krajach rozwijających się; zachęca wszystkie kraje i organizacje międzynarodowe takie jak ONZ do zaangażowania się w wieloaspektowy proces i zapewnienia wkładu w agendę podatkową G20/OECD, rozwiązując problem erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków, promując międzynarodową przejrzystość podatkową i ogólnosiwiatową wymianę informacji podatkowej, na przykład za pomocą rozwoju jednolitego wspólnego standardu do wymiany informacji w ramach automatycznej wymiany informacji lub upubliczniając własność rzeczywistą; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania zwiększenia roli ONZ w przyszłych międzynarodowych dyskusjach na temat podatków, na przykład dzięki opowiadaniu się za utworzeniem globalnego organu ds. podatków pod auspicjami ONZ;

Doradcy podatkowi

161. zwraca uwagę na problematyczne i budzące wątpliwości zestawienie w ramach tych samych firm działalności w zakresie doradztwa podatkowego, audytu i konsultingu dla administracji podatkowych zajmujących się podatkami od usług z jednej strony, np. dla projektowania systemów podatkowych lub poprawy skuteczności poboru podatków, a z drugiej strony zapewniania usług planowania podatkowego dla korporacji wielonarodowych wykorzystujących słabości krajowych systemów podatkowych;

162. przypomina o istnieniu europejskich ram prawnych, na które składa się w szczególności najnowszy pakiet reform rynku audytu, zatwierdzony przez Parlament dnia 3 kwietnia 2014 r.⁽¹⁾; zwraca się do Komisji o dopilnowanie, aby odnośne przepisy prawa zostały faktycznie wdrożone w państwach członkowskich w przewidzianych terminach i zgodnie z wyznaczonymi celami;

163. wzywa Komisję do zaproponowania wytycznych dla przedsiębiorstw doradztwa podatkowego i ustanowienia unijnych kryteriów zachowania zgodności dla doradców podatkowych oraz – jeżeli to konieczne – ustanowienia dla banków ram pozwalających na skuteczne uniknięcie konfliktów interesu pomiędzy usługami dla sektora publicznego i sektora prywatnego;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte P7_TA(2014)0283 i P7_TA(2014)0284.

Środa, 25 listopada 2015 r.

164. wzywa ponadto Komisję do realizacji badania w celu określenia poziomu koncentracji w tym sektorze oraz wszelkich wynikających z tego zakłóceń konkurencji; zaleca, by w tym badaniu również rozważono w szczególności, czy połączenie doradztwa podatkowego i działalności audytowej w obrębie tych samych firm może prowadzić do konfliktu interesów, oraz zaproponowano odpowiednie środki, w tym poprzez wprowadzenie mechanizmów rozdzielania działów w firmach zajmujących się doradztwem;

165. domaga się od Komisji pilnej oceny możliwości wprowadzenia ram legislacyjnych umożliwiających wprowadzenie dostatecznych sankcji dla firm, banków, firm audytorskich i doradców finansowych, którym udowodniono stosowanie nielegalnych metod unikania opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego lub nakłanianie do stosowania tych metod; podkreśla, że sankcje te powinny mieć skutek odstraszający i mogą obejmować, między innymi, grzywny, zablokowanie dostępu do finansowania z budżetu UE, zabronienie jakiegokolwiek roli doradczej w instytucjach UE oraz, w powtarzających się i ekstremalnych przypadkach, odbieranie pozwoleń na prowadzenie działalności;

Dalsze działania na szczeblu krajowym

166. zachęca do podjęcia dalszych działań na szczeblu krajowym w zakresie walki z unikaniem opodatkowania w ramach struktury UE i OECD, ponieważ nieskoordynowane działania mogą prowadzić do dalszych rozbieżności i stworzyć możliwości uchylania się od płacenia podatków; podkreśla, że najlepszym narzędziem walki z erozją podatkowej jest współpraca, a nie jednostronne wprowadzanie preferencyjnych systemów mających przyciągnąć inwestorów;

167. wzywa Komisję do przedstawienia wytycznych dotyczących ogłaszanych przez państwa członkowskie amnestii podatkowych mających na celu zdefiniowanie okoliczności, w jakich takie amnestie byłyby zgodne z postanowieniami traktatu UE dotyczącymi swobodnego przepływu kapitału, swobody świadczenia usług, zasad przyznawania pomocy państwowej i przepisów dotyczących prania pieniędzy, oraz do uzgodnienia wspólnego stanowiska UE przeciwko rajom podatkowym; przypomina o potrzebie korzystania z tej praktyki z zachowaniem szczególnej ostrożności, aby nie stwarzać zachęt przeczekania do następnej amnestii przed podmioty uchylające się od opodatkowania;

168. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia systemu podatków u źródła od należności licencyjnych, który zapewni również opodatkowanie opłat licencyjnych na rzecz państw trzecich, które nie są objęte dwustronnymi konwencjami podatkowymi;

169. wzywa każde państwo członkowskie do przeprowadzenia – o ile to konieczne przy technicznym wsparciu ze strony Komisji – ocen skutków, które obejmą ocenę skutków ubocznych w innych krajach, przed wprowadzeniem jakichkolwiek środków podatkowych o potencjalnie transgranicznym oddziaływaniu; apeluje o silne zaangażowanie parlamentów narodowych w kwestię unikania opodatkowania, ponieważ wszystkie systemy podatkowe lub przepisy podatkowe powinny być poddane wiarygodnej ocenie i kontroli demokratycznej ze strony ustawodawcy;

170. zdecydowanie nalega na państwa członkowskie do zaprzestania cięć w zasobach swoich administracji podatkowych i ponownego zastanowienia się nad nimi, do zwiększenia inwestycji i skuteczności swoich administracji podatkowych oraz do zagwarantowania skutecznego wykorzystania personelu i technologii oraz najnowszej wiedzy eksperckiej, tak aby zahamować rozwój i wpływ szkodliwych praktyk podatkowych, które stają się coraz bardziej wyrafinowane; wzywa Komisję do zapewnienia wsparcia technicznego dla takich działań, w szczególności w kontekście programu Fiscalis 2020; wzywa również państwa członkowskie do działań na rzecz uproszczonych, skuteczniejszych i bardziej przejrzystych systemów podatkowych w interesie państw członkowskich, obywateli i przedsiębiorstw;

171. przypomina, że zamówienia publiczne stanowią 16 % PKB w UE; domaga się oceny możliwości wprowadzenia kryteriów dotyczących podatków, przejrzystości i współpracy do przetargów publicznych przy okazji następnego cyklu wprowadzania poprawek do dyrektywy o zamówieniach publicznych; wzywa również państwa członkowskie do zastanowienia się nad wyłączeniem z udziału w zamówieniach publicznych przedsiębiorstw, którym udowodniono, że brały udział w agresywnym planowaniu podatkowym i systemach unikania opodatkowania;

Środa, 25 listopada 2015 r.

172. podkreśla również, że zasada jednomyślności w Radzie, dająca każdemu państwu członkowskiemu prawo weta, nie zachęca do rezygnacji ze status quo na rzecz rozwiązania opartego w większej mierze na współpracy; apeluje do Komisji, aby nie odstępowała od korzystania – w stosownych przypadkach – z art. 116 TFUE, który stanowi: „W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że różnica między przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi państw członkowskich narusza warunki konkurencji w rynku wewnętrznym i powoduje w ten sposób zakłócenie, które powinno być wyeliminowane, podejmuje ona konsultacje z zainteresowanymi państwami członkowskimi. Jeśli konsultacje te nie doprowadzą do porozumienia eliminującego to zakłócenie, Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, przyjmują w tym celu niezbędne dyrektywy [...]”;

173. zobowiązuje się do kontynuacji prac rozpoczętych przez swoją komisję specjalną, usuwania przeszkód, które utrudniają komisji specjalnej pełne wykonanie jej mandatu i zagwarantowania stosownej realizacji jej zaleceń; zleca swoim właściwym organom określenie najlepszej struktury instytucjonalnej do osiągnięcia tego celu;

174. powtarza swój wniosek dotyczący dostępu do wszystkich stosownych dokumentów UE; wzywa swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego wniosku Komisji i Radzie oraz jasno określa, że Parlament jest zdeterminowany wykorzystać wszystkie możliwe środki, jakie ma do dyspozycji, aby osiągnąć ten cel;

175. wzywa komisję przedmiotowo właściwą do wykorzystania tych zaleceń w przyszłym sprawozdaniu z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych na ten sam temat;

176. wzywa swoją przedmiotowo właściwą komisję odpowiedzialną za sprawy konstytucyjne do opracowywania działań następczych związanych z tymi zaleceniami, w szczególności jeśli chodzi o dodanie wiążących klauzul o współpracy do kodeksu postępowania dla organizacji zawartych w rejestrze służącym przejrzystości oraz zmiany w zasadach dostępu do dokumentów między instytucjami UE, w celu lepszego uzgodnienia ich z zasadą lojalnej współpracy określoną w TUE;

o

o o

177. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji, państwom członkowskim, parlamentom narodowym, G20 i OECD.

Środa, 25 listopada 2015 r.

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ OSÓB, Z KTÓRYMI SPOTKAŁA SIĘ KOMISJA
(POSIEDZENIA I DELEGACJE KOMISJI)

Data	Mówcy
30.3.2015	— Pierre Moscovici, komisarz do spraw gospodarczych i finansowych, podatków i ceł
16.4.2015	<ul style="list-style-type: none"> — Serge Colin, przewodniczący Związku Zawodowego Pracowników Sektora Finansów — Fernand Müller, przewodniczący Komisji Podatkowej Związku Zawodowego Pracowników Sektora Finansów — Paulo Ralha, przewodniczący portugalskiego Związku Zawodowego Pracowników Sektora Podatkowego — François Goris, przewodniczący UNSP-NUOD w ramach Europejskiej Konfederacji Niezależnych Związków Zawodowych (CESI) — Nadja Salson, Europejska Federacja Związków Zawodowych Służb Publicznych — Henk Koller, przewodniczący Europejskiej Federacji Doradców Podatkowych (CFE) — Olivier Boutellis-Taft, dyrektor generalny Europejskiej Federacji Księgowych (FEE) — Ravi Bhatiani, dyrektor ds. prawnych w Independent Retail Europe
5.5.2015	<ul style="list-style-type: none"> — Margrethe Vestager, komisarz ds. konkurencji — Wolfgang Nolz, przewodniczący Grupy ds. Kodeksu Postępowania — Jane McCormick, starszy partner ds. podatkowych, szefowa działu doradztwa podatkowego dla Europy, Bliskiego Wschodu i Afryki, KPMG — Chris Sanger, partner, dyrektor ds. globalnej polityki podatkowej, Ernst & Young — Stef van Weeghel, partner w PricewaterhouseCoopers, lider ds. globalnej polityki podatkowej — Bill Dodwell, dyrektor ds. polityki podatkowej w Deloitte UK
11.5.2015	<p><i>Wysłuchanie publiczne poświęcone interpretacji prawa podatkowego i szkodliwym praktykom podatkowym</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Stephanie Gibaud, demaskatorka i b. pracownica UBS — Lutz Otte, demaskator i b. dostawca usług informatycznych dla banku Julius Baer — Kristof Clerix, Międzynarodowe Konsorcjum Dziennikarzy Śledczych (ICIJ) — Edouard Perrin, członek ICIJ

Środa, 25 listopada 2015 r.

Data	Mówcy
	<ul style="list-style-type: none"> — Richard Brooks, członek ICIJ — Lars Bové, członek ICIJ — Xavier Counasse, dziennikarz „Le Soir” — Dominique Berlin, Kolegium Europejskie w Paryżu, Uniwersytet Panthéon-Assas (Paris II) — Gabriel Zucman, adiunkt w London School of Economics and Political Sciences — Achim Doerfer, prokurator specjalizujący się w prawie podatkowym, autor książek i filozof prawa
12.5.2015	<p><i>Wizyta w Belgii</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Jacques Malherbe, Uniwersytet w Leuven — Axel Haelterman, Uniwersytet w Leuven — Werner Heyvaert, specjalista ds. podatków, Jones Day — Wim Wuyts, dyrektor ds. podatkowych – przewodniczący Komisji ds. Podatków VBO-FEB (Stowarzyszenie Przedsiębiorstw w Belgii) oraz Hilde Wampers, wiceprzewodnicząca FEB-VBO ds. podatków i finansów — Christophe Quintard, ekspert w związkach zawodowych FGTB, b. inspektor podatkowy — Eric van Rompuy (przewodniczący) oraz inni członkowie Komisji ds. Finansów i Budżetu w Parlamencie Federalnym — Steven Van den Berghe, kierownik Działu Interpretacji Prawa Podatkowego — Johan Van Overtveld – minister finansów (spotkanie w dniu 17 czerwca 2015 r.)
18.5.2015	<p><i>Wizyta w Luksemburgu</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Wim Piot, dyrektor ds. podatkowych w PwC Luxembourg — Nicolas Mackel, prezes Luxembourg for Finance — Christine Dahm, dyrektor, i Mike Mathias, członek Cercle de Coopération des ONG du développement (Zgromadzenie ds. współpracy organizacji pozarządowych działających w dziedzinie rozwoju) — Eugène Berger (przewodniczący) i inni członkowie parlamentarnej Komisji Finansów — Pierre Gramegna, minister finansów — Pascale Toussing, dyrektor ds. podatkowych, minister finansów oraz członkowie administracji podatkowej

Środa, 25 listopada 2015 r.

Data	Mówcy
22.5.2015	<p><i>Wizyta w Bernie, Szwajcaria</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Markus R. Neuhaus, prezes zarządu PwC Switzerland, członek gabinetu naczelnego prezesa PwC — Frank Marty, członek zarządu, dyrektor ds. usług finansowych i podatków, Economie Suisse — François Baur, stały przedstawiciel w Brukseli, dyrektor ds. europejskich, Economie Suisse — Martin Zogg, członek zarządu, dyrektor ds. krajowych i międzynarodowych systemów podatkowych, Swiss Holdings — Urs Kapalle, dyrektor ds. polityki finansowej i podatków, Stowarzyszenie Bankierów Szwajcarskich — Mark Herkenrath, Alliance Sud, członek organizacji Global Alliance for Tax Justice — Olivier Longchamp, organizacja Deklaracja Berneńska — Jacques de Watteville, sekretarz stanu odpowiedzialny za międzynarodowe sprawy finansowe — Ambasador Christoph Schelling, dyrektor Departamentu Polityki Podatkowej — Adrian Hug, dyrektor w szwajcarskiej federalnej administracji podatkowej — Ruedi Noser, członek Rady Związkowej, przewodniczący Komisji ds. Gospodarczych i Podatkowych — Urs Schwaller, członek Rady Związkowej — Ulrich Trautmann, dyrektor ds. handlu i spraw gospodarczych, Delegacja Unii Europejskiej do spraw Szwajcarii i Lichtensteinu — Marco Salvi, starszy analityk, Avenir Suisse
27.5.2015	<p><i>Spotkanie z rządem Jej Królewskiej Mości w Gibraltarze (z koordynatorami komisji TAXE)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Fabian Picardo, prezes Rady Ministrów — Joseph Garcia, wiceprezes Rady Ministrów
28.5.2015	<p><i>Wizyta w Dublinie, Irlandia</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Martin Lambe, prezes Irlandzkiej Izby Podatkowej — Michael Noonan, minister finansów — Niall Cody, prezes irlandzkiego Inspektoratu Podatkowego — Liam Twomey (przewodniczący) i inni członkowie parlamentarnej Komisji Finansów (Oireachtas) oraz Wspólnej Komisji Spraw Europejskich obu izb parlamentu

Środa, 25 listopada 2015 r.

Data	Mówcy
	<ul style="list-style-type: none"> — Frank Barry, Trinity College Dublin (TCD) — Seamus Coffey, University College Cork (UCC) — Feargal O'Rourke, dyrektor ds. podatkowych, PwC — Conor O'Brien, dyrektor ds. podatkowych, KPMG — Jim Clarken, prezes Oxfam Ireland — Micheál Collins, Nevin Economic Research Institute (NERI).
29.5.2015	<p><i>Wizyta w Hadze, Holandia</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — posłanka Sjoera Dijkers i inni członkowskie Komisji Finansów w Parlamencie Królestwa Niderlandów — Bartjan Zoetmulder, Holenderskie Stowarzyszenie Doradców Podatkowych — Hans Van den Hurk, Uniwersytet w Maastricht — Indra Römgens, SOMO, niezależna organizacja zajmująca się niekomercyjnymi badaniami i budowaniem sieci — Francis Weyzig, Oxfam — Pieterbas Plasman, dyrektor Izby Skarbowej — Eric Wiebes, holenderski sekretarz stanu ds. podatkowych
1.6.2015	<p><i>Wysłuchanie publiczne na temat międzynarodowego wymiaru interpretacji prawa podatkowego i innych środków</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — senator Mario Monti, b. komisarz ds. konkurencji oraz cel, podatków i rynku wewnętrznego — Tove Maria Ryding, kierownik ds. polityki i rzecznictwa w dziedzinie sprawiedliwości podatkowej, Europejska Sieć ds. Zadłużenia i Rozwoju (EURO-DAD) — Antoine Deltour, demaskator, b. audytor, PwC Luxembourg
17.6.2015	<p><i>Spotkanie międzyparlamentarne nt. agresywnego planowania podatkowego i demokratycznej kontroli – rola parlamentów</i></p> <p>Udział wzięło 37 posłów z 18 parlamentów narodowych:</p> <p>AT, BE, CY, CZ, FR, DE, GR, HU, IE, IT, LT, LU, MT, PL, PT, RO, ES, SV</p> <ul style="list-style-type: none"> — Heinz Zourek, dyrektor generalny DG TAXUD — Pascal Saint-Amans, dyrektor Centrum Polityki i Administracji Podatkowej OECD

Środa, 25 listopada 2015 r.

Data	Mówcy
18.6.2015	<p>Wizyta w Londynie, Zjednoczone Królestwo</p> <ul style="list-style-type: none"> — David Gauke, poseł, sekretarz stanu ds. finansowych — Jim Harra, dyrektor generalny ds. podatków od działalności gospodarczej, Królewski Urząd Podatkowy i Celny — Fergus Harradence, zastępca dyrektora, Dział Podatków od Osób Prawnych, Wydział ds. Podatków od Osób Prawnych i Podatków Międzynarodowych, Królewskie Ministerstwo Skarbu — Andrew Dawson, dyrektor zespołu ds. konwencji podatkowych, główny negocjator z ramienia Zjednoczonego Królestwa ds. konwencji podatkowych — Maura Parsons, wicedyrektor, dyrektor ds. ustalania cen transferowych w HMRC Business International i przewodnicząca rady ustalającej ceny transferowe w HMRC — Meg Hillier (przewodnicząca), Margaret Hodge (b. przewodnicząca) i Guto Bebb, członek Komisji Finansów Publicznych w Izbie Gmin — Prem Sikka, profesor w Katedrze Rachunkowości, Essex Business School, Uniwersytet w Essex — Frank Haskew, dyrektor ICAEW (Instytut Biegłych Rewidentów w Anglii i Walii), Wydział Podatkowy; oraz Ian Young, dyrektor ds. podatków międzynarodowych — Will Morris, przewodniczący Komisji Podatkowej i Komitetu Doradczego ds. Biznesu i Przemysłu przy OECD — Richard Collier, starszy partner ds. podatkowych w PwC — Joseph Stead, Christian Aid — Meesha Nehru, dyrektor programowy, Fair Tax Mark
23.6.2015	<p>Wymiana poglądów z wielonarodowymi korporacjami</p> <ul style="list-style-type: none"> — Nathalie Mognetti, dyrektor ds. podatkowych, Total S.A. — Martin McEwen, dyrektor ds. podatkowych, SSE plc — Christian Comolet-Tirman, dyrektor ds. budżetowych, BNP Paribas Group
25.6.2015	<p>Spotkanie z przedstawicielem rządu Bermudów (z koordynatorami komisji TAXE)</p> <ul style="list-style-type: none"> — Everard Bob Richards, wicepremier i minister finansów — Alastair Sutton, doradca prawny rządu Bermudów ds. UE
2.7.2015	<ul style="list-style-type: none"> — Richard Murphy, dyrektor Tax Research LLP i członek-założyciel Tax Justice Network (Sieć na rzecz Sprawiedliwości Podatkowej) — Guillaume de la Villeguérin, dyrektor ds. podatkowych Airbus S.A.S.

Środa, 25 listopada 2015 r.

Data	Mówcy
17.9.2015	<ul style="list-style-type: none"> — Jean-Claude Juncker, przewodniczący Komisji Europejskiej — Pierre Moscovici, komisarz do spraw gospodarczych i finansowych, podatków i ceł — Margrethe Vestager, komisarz ds. konkurencji
22.9.2015	<ul style="list-style-type: none"> — Pierre Gramegna, przewodniczący Rady ECOFIN i minister finansów Luksemburga — Dr Wolfgang Schäuble, minister finansów Republiki Federalnej Niemiec — Luis de Guindos, minister gospodarki i konkurencyjności Hiszpanii — Michel Sapin, minister finansów i rachunków publicznych Francji — Pier Carlo Padoan, minister gospodarki i finansów Włoch
16.11.2015	<p data-bbox="564 1346 1066 1379"><i>Wymiana poglądów z wielonarodowymi korporacjami</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Monique Meche, wiceprezes ds. ogólnej polityki publicznej, Amazon — Malte Lohan, główny dyrektor ds. korporacyjnych, Anheuser-Busch InBev SA — Mark Hubbard, główny dyrektor podatkowy, Barclays Bank Group — Delphine Reyre, dyrektor ds. polityki publicznej na Europę Południową, Facebook — Iain McKinnon, dyrektor ds. podatków grupy, HSBC — Krister Mattsson, dyrektor ds. finansów, ubezpieczeń, podatków i zasobów finansowych przedsiębiorstwa, IKEA Group — Irene Yates, wiceprezes ds. podatków korporacyjnych, McDonald's Europe — Werner Schuster, wiceprezes ds. podatkowych, Philip Morris International — Nicklas Lundblad, starszy dyrektor ds. polityki publicznej i relacji z rządem, Google — John Stowell, starszy wiceprezes ds. podatków korporacyjnych, The Walt Disney Company — Robert Jordan, wiceprezes, główny doradca podatkowy, Coca-Cola Company

Środa, 25 listopada 2015 r.

ZAŁĄCZNIK II

WYKAZ ODPOWIEDZI W PODZIALE NA KRAJE/INSTYTUCJE
(sytuacja na dzień 16 listopada 2015 r.)

Kraj	Odpowiedź
<i>Pierwszy wniosek w dniu 23 kwietnia 2015 r. – Termin upływa w dniu 31 maja 2015 r.</i>	
Szwecja	29.5.2015
Jersey	29.5.2015
Guernsey	31.5.2015
Luksemburg	1.6.2015
Finlandia	2.6.2015
Słowacja	3.6.2015
Irlandia	5.6.2015
Niderlandy	8.6.2015
Zjednoczone Królestwo	8.6.2015
Francja	10.6.2015
Republika Czeska	11.6.2015
Łotwa	16.6.2015
Belgia	16.6.2015
Malta	18.6.2015
<i>Pierwsze przypomnienie w dniu 29 czerwca 2015 r. – Termin upływa w dniu 9 lipca 2015 r.</i>	
Portugalia	30.6.2015
Polska	2.7.2015
Litwa	3.7.2015
Węgry	7.7.2015
Chorwacja	8.7.2015
Estonia	10.7.2015

Środa, 25 listopada 2015 r.

Kraj	Odpowiedź
Grecja	10.7.2015
Hiszpania	10.7.2015
Gibraltar	13.8.2015
Dania	26.8.2015
Niemcy	2.9.2015
Rumunia	3.9.2015
Włochy	17.9.2015
<i>Ostatnie przypomnienie w dniu 21 września 2015 r.</i>	
Austria	21.9.2015
Cypr	22.9.2015
Bułgaria	28.9.2015
Słowenia	28.9.2015
INSTYTUCJE	Odpowiedź
Komisja	29.4.2015
	3.6.2015
	31.8.2015
	23.10.2015
	9.11.2015
Rada	29.5.2015
	15.6.2015
	27.7.2015

Środa, 25 listopada 2015 r.

ZAŁĄCZNIK III

KORPORACJE WIELONARODOWE, KTÓRE POPROSZONO
O STAWIENIE SIĘ PRZED KOMISJĄ

Nazwa	Osoba zaproszona/Przedstawiciele	(Sytuacja na dzień 16 listopada 2015 r.)
Airbus	Guillaume de La Villeguérin, wiceprezes ds. podatków i ceł	Wziął udział w posiedzeniu w dniu 2 lipca 2015 r.
BNP Paribas	Christian Comolet-Tirman, dyrektor ds. budżetowych	Wziął udział w posiedzeniu w dniu 23 czerwca 2015 r.
SSE plc	Martin McEwen, dyrektor ds. podatkowych	Wziął udział w posiedzeniu w dniu 23 czerwca 2015 r.
Total S.A.	Nathalie Mognetti, dyrektor ds. podatkowych	Wziął udział w posiedzeniu w dniu 23 czerwca 2015 r.
Amazon	Monique Meche, wiceprezes ds. ogólnej polityki publicznej, Amazon	Wzięła udział w posiedzeniu w dniu 16 listopada 2015 r.
Anheuser-Busch InBev	Malte Lohan, dyrektor generalny ds. korporacyjnych	Wziął udział w posiedzeniu w dniu 16 listopada 2015 r.
Barclays Bank Group	Mark Hubbard, główny dyrektor podatkowy	Wziął udział w posiedzeniu w dniu 16 listopada 2015 r.
Coca-Cola Company	Robert Jordan, wiceprezes, główny doradca podatkowy	Wziął udział w posiedzeniu w dniu 16 listopada 2015 r.
Facebook	Delphine Reyre, dyrektor ds. polityki publicznej na Europę Południową	Wzięła udział w posiedzeniu w dniu 16 listopada 2015 r.
Google	Nicklas Lundblad, starszy dyrektor ds. polityki publicznej i relacji z rządem	Wziął udział w posiedzeniu w dniu 16 listopada 2015 r.
HSBC Bank plc	Iain McKinnon, dyrektor ds. podatków grupy	Wziął udział w posiedzeniu w dniu 16 listopada 2015 r.
IKEA Group	Krister Mattsson, dyrektor ds. finansów, ubezpieczeń, podatków i zasobów finansowych przedsiębiorstwa	Wziął udział w posiedzeniu w dniu 16 listopada 2015 r.

Środa, 25 listopada 2015 r.

Nazwa	Osoba zaproszona/Przedstawiciele	(Sytuacja na dzień 16 listopada 2015 r.)
McDonald's Europe	Irene Yates, wiceprezes ds. podatków korporacyjnych	Wzięła udział w posiedzeniu w dniu 16 listopada 2015 r.
Philip Morris International	Werner Schuster, wiceprezes ds. podatkowych	Wziął udział w posiedzeniu w dniu 16 listopada 2015 r.
The Walt Disney Company	John Stowell, starszy wiceprezes ds. podatków korporacyjnych	Wziął udział w posiedzeniu w dniu 16 listopada 2015 r.
Fiat Chrysler Automobiles	Sergio Marchionne, prezes	Odmówił udziału ze względu na toczące się dochodzenie
Walmart	Shelley Broader, przewodnicząca grupy i prezes zarządu, region EMEA	Odmówiła udziału